

Dokazování Jeho Slova

1 Zůstaňme stát a skloňme naše hlavy. Pane Ježíši, jsme ti dnes ráno vděční za tu výsadu, že můžeme přijít do Tvé přítomnosti, ve Tvém domě, kde je shromážděný Tvůj lid ve Tvém jménu. Všechno je Tvé, Pane. A nyní se Ti zavazujeme a očekáváme v našich srdcích na službu pro ty, kteří jsou bez Boha i bez Krista, aby byli spaseni a aby byli nemocní uzdraveni a aby svatí byli požehnáni. Dej to, Pane. A pak nakonec skloníme v pokorě naše hlavy a oddáme Ti chválu a všechno, co Ty dnes skrze nás uděláš. Protože o to prosíme v Ježíšově jménu. Amen. Můžete se posadit.

Jsem opravdu vděčný za tu výsadu, že jsem tu dnes znovu, a za vás lidi, kteří jste cestovali z tak daleka, abyste přišli kvůli tomuto poselství, na dnešní dopolední bohoslužbu. Já vím, že jste nepřišli, abyste mě viděli nebo slyšeli, přišli jste, abyste potkali Pána Ježíše. A tak doufám, že On vám dá touhu vašeho srdce.

2 Teď jsem přijel zpátky, poté, co jsem odvezl rodinu do Tucsonu a vrátil se zpět. Jsem unavený a utahaný. Cestoval jsem celé léto, od loňského ledna, a teď jsem přijel, abych se tento týden s několika přáteli vydal do Kentucky na lov, pokusit se trochu odpočinout. Víte, hodně mě to nervově vyčerpává, tak jsem... Billy a já jsme už skoro vyřízení, takže se modlíme, aby nám Bůh tento týden pomohl, trochu vypnout.

3 Dá-li Pán, chci se sem příští neděli vrátit, bude-li Pán chtít. A chtěl bych, abychom měli příští neděli speciální bohoslužbu. Chci udělat něco trochu jiného než obvykle. No, říkám to proto, aby lidé, kteří by neměli zájem, aby nemuseli přicházet, ale my se vždy, dá-li Pán, když lidé přijdou, modlíme za nemocné. A příští neděli chci zjistit, co všechno máte na srdci. Chtěl bych, abyste dnes, když budete odcházet, to napsali a položili na kazatelnu a bratr Neville to dá Billy Paulovi a on to dá mně, to, co máte na srdci. Jen poznamenejte, jestli se jedná o biblickou otázku, obvykle to tak dělám. Otevřu to trochu hlouběji, no, možná máte na srdci nějaký problém, a nějak to nedokážete překonat, například, že máte nějaký problém v rodině. Nemusíte se pod to podepisovat, ale stačí... „Můj manžel dělá to, a to a mně to vadí.“

„Moje manželka dělá to, a to.“

„A je určitá věc, která se děje v životě,“ nebo tak nějak, víte, prostě

to, co máte na srdci, něco, co vás trápí. Myslím, že by to bylo dobré. Co vy na to? A nemůžete-li tomu přijít na kloub, no, možná položíte otázku, která pomůže někomu jinému, rozumíte, oni možná mají stejné problémy. A prostě to, co máte na srdci, napište to co nejstručněji, jako: „Mám dítě, a zdá se mi, že schází na scestí. Co mám dělat?“

„Mám manžela, který se mnou nechodí do sboru. Je na mě arogantní, co mám dělat?“ — nebo, taktéž manželka. Anebo víte: „Bible říká na jednom místě ‚toto‘ a jinde ‚toto‘, víte, já tomu nerozumím. Tudiž, rád bych věděl, co to znamená.“

„A jestli bych měl v případě křesťana, když pracuji v kanceláři a šéf říká takové a takové věci, a požádá mě, abych s ním šel na večírek, a na tom party oni pijí, co bych měl dělat?“ Rozumíte, zkrátka, víte, věci, které zaměstnávají lidské mysli. Chci, abyste to udělali...

⁴ A proto se potom musím vrátit do Arizony. A myslel jsem, že mi to poskytne příležitost, abych vám to trochu pomohl pochopit, a to nejlépe jak mohu. Rád bych je měl dnes na kazatelně, předtím, než odejdete, tolik, kolik je jen možné. Jen to napište a položte to sem a bratr Neville nebo někdo z nich mi je dá. A tento týden tam v horách, budu mít příležitost si to prostudovat a pomodlit se za to a dostat pro vás biblickou odpověď na všechno, nakolik budu moci. Protože kvůli tomu jsme se tu sešli, abychom si navzájem pomáhali, vidíte. Vy pomáháte mi, když se za mě modlíte, a já doufám, že já vám. A tak nezapomeňte, že to bude příští neděli ráno.

⁵ A dnes jsme... jsou mezi námi jako obvykle hosté. A kolik vás je z větší dálky než 100 mil, zvedněte ruku? Je to devadesát devět procent shromáždění. Před několika týdnů v neděli jsem se zeptal: „Kolik z vás je z takové vzdálenosti,“ nebo tak nějak a nezvedla se žádná ruka z Jeffersonville. Příští den jsem to pochopil, když řekli: „Bratře Branhame, přichází tolik hostů,“ a řekli, „prostě jsme jim uvolnili naše místa ve sboru.“ A tak řekli, že oni přišli, přijdou jich stovky a nemohou se ani dostat dovnitř, řekli: „Protože jsme ty hosty viděli, rozumíš.“ No, to je hezké od lidí z Jeffersonville a tady z okolí. Jsme za to vděční, tady z Jeffersonville a New Albany a lidé z okolí. Jsme za to vděční. Kolik vás je ze vzdálenosti patnácti set kilometrů? Ó! Kolik vás je z větší vzdálenosti než 1 500 kilometrů, zvedněte ruce? Ó, pro slitování! To je skvělé. To je...

⁶ Minulou neděli, bylo to minulý týden, jsem mluvil na téma „Budoucí domov nevěsty a Ženicha,“ a myslím, že jsme tu byli z okolí asi dvou tisíc tři set čtverečních kilometrů. A náhodou to byla přesně

míra toho města, o kterém jsem mluvil, dvou tisíc tři set čtverečních kilometrů. Od té doby na tom hoduji s vědomím, že až tento život pomine, půjdu do toho města. Jsem na cestě do toho města a na ničem jiném nezáleží. Co kdyby dnes nezasvítilo slunce, nebo nenastane zítřek, copak na tom záleží? Máme domov, místo odpočinku. Unavení nebo neunavení, stále máme to místo odpočinku. Namítnete: „To je sen starého muže.“ Ne, není. Ne. Je to biblická pravda.

⁷ Jednou večer, poté, když jsem tu promlouval a vycházel jsem těmito dveřmi, snažil jsem dostat ven do auta, přiběhl za mnou jeden muž, z druhé strany pódia. A ten mladý člověk řekl: „Chci ti říct jen jedno slovo.“ Billy a někteří bratři se mě snažili dostat do auta. On řekl: „Mohu říct jen jediné slovo?“

Řekl jsem: „Pověz.“

A on řekl: „Dnes večer jsi pořádně vrískal po ženách kvůli tomu, jak se oblékají, když nosí ty šaty.“ Řekl: „Muž ve tvém věku tak přemýšlí, ale kdybys byl v mém věku, přemýšlel bys jinak.“

Zeptal jsem se: „Kolik je ti let?“

Řekl: „Je mi dvacet sedm.“

⁸ A já jsem řekl: „Bylo mi deset, patnáct let, byl jsem mladší, než jsi ty, a kázal jsem totéž,“ rozumíte. „Je to to, co máš ve svém srdci, chlapče. Tvé oči vidí skrze tvé srdce.“ A on jen sklonil hlavu a odešel. Myslím, že k tomu už není třeba nic víc dodat. Vidíte, to záleží na tom, co je tu, a pak to bude vycházet odtud a odtud. Rozumíte, Ježíš řekl: „Pokud mluvíte něco jiného než to, co je zde, stanete se pokrytcem.“

⁹ Jsem rád, že dnes ráno mám někde ve sboru svého velmi vzácného přítele, bratra, kazatele Edda Byskala a jeho ženu a děti. Mám za to, že se dnes ráno dostali do shromáždění. Eddi, jsi tady? Myslel jsem, že tě... No, možná že nepřišel. Bratr, ó, ano, tam... Eddi, ty nejsi ten, který volá z kouta „amen“. Jsi vítán tady nahoře, na pódiu, s kazateli, pokud sem chceš přijít. A pak, byli jsme na...

¹⁰ Bratr Eddie byl u toho, když mi Pán dal vidění o tom medvědovi a o karibu. Kolik z vás si to pamatuje, když jsem vám o tom mluvil? Dobře, on tam byl. Byl to ten mladík, který měl tu károvanou košili, bratr Eddie Byskal. A stál tam kde... a já jsem se jich zeptal, jestli má někdo károvanou košili. „Ne,“ nikdo ji neměl. Řekl jsem: „Dobře, to by mohlo... Musí to být károvaná košile. Bude tam grizzly se stříbrnou hřívou a nějaký druh zvířete, které má sto pět centimetrů délku rohů,

takhle vypadal jako jelen.“ A to bylo asi před šesti měsíci, mluvil jsem tu o tom, víte, dříve, než se to stalo; dávno, ó, bylo to ještě minulého roku.

11 Pak jsem byl pozván k tomuto muži, tam na sever, abychom šli na lov. Nikdy jsem v těch vzdálených končinách, tam, kam jsme jeli, nebyl, a já jsem o tom řekl. Ale ta malá stezka, která je tam nahore, poblíž aljašské dálnice, tam není nic, jen lesy a hory a zvěř. A ten večer v přívěsu, když jsem to vyprávěl bratru Byskalovi a bratru Southwickowi, on řekl: „No, jedeme do kraje, kde žijí mufloni,“ řekl, „tam nahore to nebude.“

12 A já jsem řekl: „Ano,“ a řekl jsem: „byl to jeden z těch malých chlapíků, který byl se mnou, který měl na sobě károvanou košili.“ Nikdo neměl károvanou košili, bratr Byskal ji neměl, nikdo z nás ostatních ji neměl.

13 Následujícího večera jsme zpozorovali muflona vysoko nad hranicí lesa. No, to je tak vysoko, kde už neroste les, kde není nic, jen karibu a mufloni a my jsme jich v dálce několik zahlédli. A toho odpoledne, cestou dolů, bratr Byskal zakopl, spadl do vody a promokl.

14 Druhý den jsme vstali včas ráno a vyrazili za muflony, o kterých jsme mysleli, že je dostaneme. A na jeho... Vyšli jsme tam a byli jsme... poobědvali jsme, ale ty muflony jsme nemohli najít, a bratr Byskal právě zastřelil jednoho karibu. Tak jsem se rozhlédl dokola a šli jsme nahoru, bratr Southwick mi řekl: „Doufám, že budeme... jestli se chceš dobře projít, bratře Branhame, přejdeme přes tuto horu, dolů na protilehlé úbočí, možná, že ti mufloni přešli tam,“ což je dlouhá procházka, ale tam se stmívá velice pozdě, snad okolo desíti nebo dokonce jedenácti.

15 Ale je to přes ty skalnaté hory pořádná túra. Já rád chodím, a tak jsme tam stáli, objali jsme jeden druhého, oba s prošedivělými vousy, objali jsme se, plakali jsme a věděli... řekl jsem: „Bratře Bude, doufám, že jednoho dne, v Miléniu, budu moci přejít všechny tyto zdejší hory.

16 On řekl: „Doufám, že já s tebou, bratře Branhame.“ A stáli jsme tam a prostě jsme se radovali v Pánu. A já tak velice miluji hory!

17 Potom jsme sešli dolů. Tehdy tam bratr Byskal zastřelil toho karibu. Je to misionář indiánů a chtěl jim nakrmit své indiány. A tak jsme sešli dolů, snědli oběd, stáhli jsme toho karibu a vrátili se zpět.

¹⁸ Bud a já jsme se vydali přes tu horu, a když jsme se náhodně rozhlédli, v dálce jsme dalekohledem zahlédli zvíře, které jsem viděl, že to celkově zapadalo do toho, jak jsem vám už řekl. Bratr Byskal stál kousek od nás. A tak jsem řekl: „Tam je to zvíře.“

A on se podíval dalekohledem a řekl: „Je to velký starý obrovský samec karibu.“

²⁰ A já jsem řekl: „Nikdy jsem takového neviděl, myslel jsem, že oni mají lopatové paroží. Ale tenhle měl parohy, byl to divně vypadající jedinec, přesně tak, jak jsem *ho* viděl ve vidění. Nikdy předtím jsem karibu nezastřelil.

²¹ No, dobře,“ řekl, „jestli ti ho Pán dá,“ řekl, „tam je jen...“

²² Řekl jsem: „Ano, to musí být ono. Jediné, nad čím se pozastavuji, je ta károvaná košile.“ A rozhlédl jsem se kolem a bratr Eddie — jeho manželka mu ji musela přibalit, ona tam byla s ním, musela ji přibalit do jeho kempového báglu. Když den předtím promokl, převlékl si košili, a tam byla ta károvaná košile. Řekl jsem si: „To je to.“

²³ Když jsem překlenul tu vzdálenost, a skolil toho karibu, on, Bud mi pověděl, řekl: „No, bratře Branhame, ty tvrdíš, že tyhle parohy mají sto pět centimetrů?“

Řekl jsem: „Tolik budou mít.“

„Mně to připadá tak na dva metry,“ řekl.

Řekl jsem: „Ne, ony mají sto pět centimetrů.“

On řekl: „Podle toho, co jsi mi řekl, dříve, než se vrátíme tam dolů, k tomu chlapci, v té kárované košili, Eddimu,“ (kde se máme s nimi setkat, dole pod úpatí hory, několik mil daleko), řekl: „Zabiješ medvěda grizzlyho.“

²⁴ Řekl jsem: „To je tak praví Pán.“

Zeptal se: „Bratře Branhame, a odkud se on vezme? Já mohu dohlédnout na padesát mil dokola.“

²⁵ Řekl jsem: „On je stále Jehova-jireh. Pán, který si opatří, rozumíš. On může přivést do existence veverky. Pokud on mohl přivést do existence berana, pokud On mluvil o medvědovi, může přivést do existence medvěda.

²⁶ Snažili jsme se snést toho těžkého karibu dolů, tu trofej, dolů z

hory, chvíli jsem nesl pušku já a pak na střídačku, nesl pušku on. A když jsme se skoro dostali k tomu velkému ledovci, tam pod něj. Bylo trochu horko, vešli jsme na ledovec a na chvíli jsme si tam sedli, abychom vychladli. Bud řekl: „Víš, bratře Branhame, my nejsme vzdáleni víc jak jednu míli od místa, kde je Eddi a Blaine, tam budou stát ti dva chlapci. Ten starý medvěd by se měl už spíše ukázat.“

Řekl jsem: „Bude, myslím si, že ty o tom pochybuješ.“

²⁷ Řekl: „Bratře Branhame, můj bratr míval po mnoho let, epileptické záchvaty. A jednou jsi mi řekl, když jsme tu byli poprvé, když jsme šli na to jiné místo, tys řekl, jak ten chlapec vypadá.“ A Edd jel na koni po mém boku, když mi Pán dal to vidění. A řekl jsem jim, co mají s tím chlapcem udělat a ty záchvaty ustaly. A teď mi řekl: „Tohle nemohu zpochybnit.“

²⁸ Řekl jsem: „Bude, já nevím odkud se ten medvěd vezme.“ Ale bylo mi asi padesát, protože teď mám pětapadesát, a to bylo asi před třemi roky. Měl jsem tehdy dvaapadesát nebo třiapadesát. Řekl jsem: „Nikdy se nestalo, že by to selhalo. Bůh mi toho grizzlyho dá, dříve, než se dostanu k těm chlapcům. A byli jsme už skoro dole, kde začínaly ty zakrslé smrky, začínal les.“

²⁹ Trochu níže z kopce dolů, byli jsme už skoro v lese, si sedl. On právě tehdy nesl tu trofej, já jsem měl pušku. A on řekl: „Ten starý medvěd by se už měl ukázat, ne?“

„On tady bude. Nestarej se,“ odpověděl jsem.

„Mohu vidět každý kopec,“ řekl.

³⁰ Namítl jsem: „Jenže já vidím zaslíbení!“ Vidíte? Rozumíte, On zaslíbil. Řekl jsem: „Kdykoliv On...“ Řekl jsem: „Bude, co tam sedí?“

³¹ Podíval se a řekl: „Je to velký grizzly se stříbrnou hřívou.“ Řekl: „To je on.“ Když jsme dostali toho grizzlyho a vrátili se zpět... Pamatoval jsem si v tom vidění, o kterém jsem vám říkal, bál jsem se ohledně té pušky. Byla to puška na malé náboje, ráže .270, rozumíte. Je to na pásku. A dostal jsem toho medvěda, na vzdálenost asi 460 metrů, tak, jak to bylo řečeno. Bud řekl: „Bude lepší, když toho medvěda střelíš do zad.“ Řekl: „Zastřelil si už někdy předtím grizzlyho?“

Řekl jsem: „Ne.“

³² Ó, oni nevědí, co je to smrt!“ Já jsem se to dozvěděl o něco později. A on řekl: „Šok je neporazí,“ řekl, „raději ho zastřel.“

Řekl jsem: „Podle vidění, jsem ho střelil do srdce.“

33 No, pokud to vidění to tak říkalo, potom já budu stát po tvém boku.“

34 A já jsem řekl: „Tak jdeme na to.“ A trochu jsme se přiblížili, a když jsme se zvedli, medvěd mě uviděl. To bylo to, co potřeboval, aby mohl zaútočit. A já jsem do toho medvěda střelil a zdálo se, že ho to ani nezranilo. A teď se řítí na nás. A dříve, než jsem do pušky stačil vložit další náboj, medvěd padl mrtev asi padesát metrů přede mnou.

35 „Bratře Branhame, nechtěl bych ho mít v klíně,“ řekl Bud, bílý jako stěna.

Řekl jsem: „Já taky ne.“

36 Řekl: „Jsem rád, že to vidění řeklo, že ho dostaneš.“ On řekl: „No, jestli je to tak a pokud ty parohy mají sto pět centimetrů, já budu mít...“ řeknu to tak, jak to řekl on: „Budu křičet radostí.“

37 Řekl jsem: „No, můžeš křičet hned teď, protože ony tolik budou mít.“

38 Když jsme se dostali dolů k bratrovi Eddimu... řekl jsem bratru Eddimu... Odvázali jsme koně, oni se bojí medvěda. A, ó, museli to cítit. Nemohli jsme ho stáhnout z kůže, bylo příliš pozdě; museli jsme se vrátit druhý den. A potom se nám asi desetkrát přetrhnul provaz a koně pobíhali všude kolem. A tak jsme tam sestoupili, on řekl... šel, vytáhl z brašny na sedle metr, řekl: „Blaine.“

39 Řekl jsem bratru Eddimu, řekl jsem: „Sleduj teď tu malou ruku, podle...“ Myslel jsem, že to mohl být Billy Paul, ta malá ruka držela na tom paroží pásmo. Řekl jsem: „Sleduj tu malou ruku,“ popíchl jsem bratra Edda. Ustoupili jsme krok dozadu. On ho takhle přiložil, přesně na roh, sto pět centimetrů. Vidíte, přesně. Ježíš nikdy neselže!

Pokud to Slovo pochází od Boha, ono nikdy neselže.

40 Právě jsem mezi námi zahlédl bratra a sestru Jacksonovy, z Jižní Afriky. Myslím si, že už byli představeni. Je to tak, bratře Jacksone? Dnes ráno... postavte se, ty a sestra Jacksonová. Jen jsem chtěl, aby vás viděli. Můj bratr Eddie, to je můj starý lovecký společník z Jižní Afriky, dole z jihu. Pán vám žehnej, bratře Jacksone a sestro Jacksonová, jsme rádi, že jste tu s námi. A všichni kazatelé tady v budově, zvedněte ruku, všichni, kteří jste v této službě. No, to je úžasné a pěkné, dobře. Pán vám žehnej. Jsme rádi, že vás tu všechny

máme. Za chvíli budu mít modlitební řadu, takže ne... Přál bych si, abyste mohli všichni povstat, přišli sem a kázali místo mě. Jsme moc rádi, že vás tu máme, jednoho každého z vás.

41 Když přemýšlím o vaší věrnosti, a jak přicházíte z celého národa, a tak dále, abyste mě slyšeli promlouvat o drahém Ježíši Kristu, o vaší důvěře, kterou máte, že On slyší moje modlitby. Právě před chvílí jsem mluvil v soukromém rozhovoru s jednou členkou tohoto sboru, ani ne před čtyřiceti minutami, matkou se zlomeným srdcem. A právě, když jsem té ženě začal něco mluvit (nevím, jestli by svolila, abych řekl, o koho se jedná nebo ne), objevilo se tam to stejné Světlo, které vidíte na tom obrázku. A bylo po všem, odešla šťastná. Jsme tak rádi, že dnes, v tomto pohnutém věku, ve kterém žijeme, kde se stěží můžete na něco spolehnout, máme Království, které je neochvějné, které se nemůže pohnout. Nepohnutelné! Ne gibraltarskou skálu, ale naše víra může slavnostně spočinout, na Skále věků, na Ježíši Kristu, na té nepohnutelné Skále spásy.

42 Chci poděkovat sestře, která přinesla mé manželce, která je tady, tu krabici ve tvaru trojúhelníku, s Biblí. Ona ohledně této malé krabice, uzavřela s Pánem smlouvu. Vážila si toho. Má to nějaké... jsou na ni třeba obrázky ze starých časů. A zeptala se Pána... zřejmě si té krabice vážila příliš. Prostě malá, obyčejná krabice ve tvaru pyramidy. A ona to přinesla s Biblí mé ženě. Děkuji, sestro. Jeden každý z vašich malých dáreků a věcí, které dáte Billy Paulovi a ostatním, oni je dávají mně. Jsem vděčný za všechno. Ať je Bůh s vámi.

43 Nezapomeňte teď, na příští neděli ráno. Hned, jakmile dnes skončí shromáždění, napište svůj dotaz. Pokud to nestihnete, doneste to příští neděli ráno. Přijdu trochu dříve, pak ať je přinesou do té místnosti, tam budu mít čas, abych tomu dal biblický základ. A my na ty otázky, dá-li Pán, odpovíme, příští neděli ráno.

44 No, leží zde mnoho kapesníků. Odsunu je dozadu, abych si sem dolů mohl položit svoje poznámky a rovněž svou Bibli, nebo svou Bibli a své poznámky, abych tu mohl mít více místa. Ale já jsem... pomodlím se za jeden každý.

45 Zapisuju si své poznámky, mám jen málo času. Nezdržím vás tak *dlouho*, jak jsem vás zdržel naposledy, když jsem tu byl, okolo čtyř hodin. Slíbil jsem si, že kdybych ještě někdy něco takového nahrával, nahraji to tady sám, nebo tak nějak, tak, abych vás nemusel držet tak dlouho.

⁴⁶ Je tady dnes ráno dr. Lee Vayle? Chtěl bych se zeptat, jestli je dr. Lee Vayle... Jsi tady, bratře Vayle? Pokud ano, zvedni ruku. Je vzadu? Dobře, díky, bratře Royi. A, bratře Vayle, chci, abys ty poznámky zkontroloval. Ty jsi někde vzadu mezi ostatními, takže tě nemůžu vidět, nebo někde v hale. Musíme dávat pozor, nemůžeme nechat tak mnoho lidí stát, ten inspektor požárníků nám to nedovolí takhle dělat, vidíte, jak to vypadá. A chci, abys zkontroloval moje zjevení ohledně semene hada, aby to bylo vloženo do prvního Efezského věku, který on přepisuje, nebo upravuje mi tam gramatiku. Prostě, nádherně zpracováno! A já chci, abys to zkontroloval, a ať teď někdo řekne něco proti semenu hada (jestli je to správné nebo ne)! A tak Pán mi to dal včera, rozumíte. O, je to vznešené! Hle, jak já dostávám poselství, když procházím něčím, a to mě zasáhne. Potom... A když vím, že je to Bůh, vezmu to a vyhledám to v Písmu. Pak mám... To nikdy neselhalo, ale od Genesis po Zjevení to jde správně, nezáleží na tom, co si lidé o tom myslí. A od času těch Sedmi pečeti, je to ještě větší než kdykoliv předtím. Vidíte, to se stalo tehdy. A tak ať vás teď Pán požehná, když to budeme studovat. Ted' v úctě ke Slovu...

⁴⁷ Myslím, že někdo, ten inženýr, který je vždy u toho, ta akustika tu dělá trochu zpětnou vazbu. No, slyšíte tam vzadu dobře? Zvedněte ruce, pokud ano. Výborně!

⁴⁸ Obraťme se teď do Bible, na dvě místa Písma, a já se z toho pokusím dostat poselství a skončit, pokud Pán dovolí, načas. A teď, pojďme k Markovi 5. kapitoly a do 1. Královské 10. kapitoly, Marek 5. kapitola; 1. Královská 10. kapitola.

⁴⁹ No, pro příchozí, kteří mohou být v našich branách, tohle, naši nedělní školu máme v jedné velké třídě. A to je tato zdejší třída, protože všechny místnosti jsou přeplněné lidmi a my nemůžeme mít regulérně oddělené třídy, a studujeme trochu Slovo, a máme mezi sebou obecenství. My ne... Nejsme žádná denominace. My nemáme žádnou denominaci. Jsme prostě svobodní v Pánu a nemáme v úmyslu být nějakou skupinou fanatiků. Prostě učíme Bibli, a jen jí. A Pán je k nám tak dobrý, že to potvrzuje a ukazuje, že je to pravda. A dává nám to velkou útěchu.

⁵⁰ A teď, jste vždycky uprostřed nás vítání. No, nejsem tu vždycky, ale máme tu několik skvělých pastorů; bratra Nevilla, jednoho z našich pastorů; bratra Cappse, dalšího z našich pastorů; a bratra Collinse, Wilbura Collinse, dalšího, naši pastoři. A pak, máme další, z jiných míst, naše malé přidružené sbory. Pokud jste z okolí Texasu, tady,

bratři Martinové a bratr... Co je to za bratra, který sem přišel s vámi? Nevidím dnes ráno bratra Blaira. Ach, bratře Blaire, neviděl jsem tě, bratře Blaire, bratře Ruddelle, hned tady vzadu, jeden z našich sborů na 62. ulici, jeden z našich zdejších sesterských sborů. Bratr Junior Jackson, sedí přímo tady, při bratru Blairovi, teď ho vidím, další z našich sesterských sborů. A máme církve všude, po celé zemi, ze všech stran.

⁵¹ Bratr Jack Palmer, na cestě sem, myslím, že jeli trochu rychleji s tím novým autem jeho syna, trochu, víte, trochu překročili dovolenou rychlost a měli nehodu. Poranil si čelist a nemohl přijít, vrátil se domů. A tak, má se dobře. A tady, bratr Ben, další z našich bratrů, tady nahoře v Kentucky, mu dnes ráno zavolal, jestli nepotřebuji nějaké peníze nebo něco, s čím by jim církev mohla pomoci, řekl, že je všechno v pořádku. A on projížděl zatačku velkou rychlostí a vjel na nějaký štěrk, a narazil si čelist nebo něco. A oni odtamtud volali, když přijeli na nějakou poštu, nebo něco, a zavolali, abychom se za ně modlili.

⁵² Rovněž bratr Billy Collins, si vážně pohmoždil palec, zlomil si v něm kost, nakolik jsem zaslechl, museli mu ho narovnat. A proto na něj chceme pamatovat v modlitbě.

Marek 5:21–43

⁵³ A teď, důvod, proč stojíme. Když slibujeme věrnost vlajce pochodující kolem nebo něco, vždy stojíme v pozoru nebo salutujeme nebo přinejmenším stojíme, abychom projevili úctu našemu národu, což bychom měli dělat, a rovněž naši vlajce. A co potom náš Pán, když čteme Jeho Slovo? Postavme se teď při čtení svatého Marka 5, počínaje 21. veršem. Sledujte teď pozorně, když budeme číst.

Když se pak Ježíš zase přeplavil lodí na druhou stranu, sešel se k němu veliký zástup lidí. A byl u moře.

Vtom k němu přišel jeden z představených synagogy, jménem Jairus, a když ho uviděl, padl k jeho nohám

a velmi ho prosil: „Moje dcera umírá. Pojd', vlož na ni [ruku] ruce, aby byla uzdravena, a bude žít.“

A tak s ním odešel a veliký zástup šel za ním a tlačili se na něj.

A byla tam jedna žena, která měla krvácení už

dvanáct let.

Mnoho vytrpěla od mnoha lékařů, utratila všechno, co měla, ale nic jí neprosspělo a bylo jí ještě hůř.

Když však uslyšela o Ježíši, přišla k němu davem zezadu a dotkla se jeho roucha.

Řekla totiž: „Jestli se dotknu aspoň jeho roucha, budu uzdravena.“

A její krvácení ihned přestalo a poznala na těle, že byla z toho trápení uzdravena.

A Ježíš v sobě ihned poznal, že z něho vyšla moc. Otočil se v davu a řekl: „Kdo se dotkl mého roucha?“

Jeho učedníci mu řekli: „Vidíš, že se na tebe tlačí dav, a říkáš: „Kdo se dotkl?““

Ale on se rozhlížel, aby uviděl tu, která to udělala.

A když ta žena poznala, co se s ní stalo, přišla s bázní a rozechvěním, padla před ním na zem a řekla mu celou pravdu.

On jí však řekl: „Dcero, tvá víra tě uzdravila. Jdi v pokoji a buď uzdravena ze svého trápení.“

A když ještě mluvil, přišli lidé z domu představeného synagogy se slovy: „Tvá dcera umřela. Proč ještě obtěžuješ mistra?“

Jakmile však Ježíš uslyšel, co říkali, řekl představenému synagogy: „Neboj se, jenom věř.“

A nikomu nedovolil, aby ho doprovázel, kromě Petra a Jakuba a Jana, Jakubova bratra.

Když pak přišel k domu představeného synagogy a uviděl veliké pozdvižení a plačící a hlasitě naříkající,

vstoupil dovnitř a řekl jim: „Proč děláte pozdvižení a pláčete? To dítě neumřelo, ale spí.“

A tak se mu vysmívali, ale on všechny vyhnal, vzal otce a matku dítěte i ty, kteří byli s ním, a vešel do

místnosti, kde leželo dítě.

Vzal dívku za ruku a řekl jí: „Talita kumi,“ což se překládá: „Děvčátko, říkám ti, vstaň.“

A ta dívka hned vstala a začala se procházet; bylo jí totiž dvanáct let. A zmocnil se jich veliký úžas.

On jim však jasně přikázal, aby se o tom nikdo nedozvěděl. A řekl jim, ať jí dají najíst.

1. Královská 10:1–3

54 V první knize Královské, 10. kapitole, čteme tyto tři verše.

Také královna ze Sáby se doslechla o Šalomounově proslulosti (kterou měl díky jménu Hospodinovu), a tak přijela, aby ho vyzkoušela v hádankách.

Když dorazila do Jeruzaléma s početnou družinou a s velbloudy nesoucími vonné balzámy, velké množství zlata i drahokamů, přišla k Šalomounovi a hovořila s ním o všem, co měla na srdci.

Šalomoun všechny její otázky zodpověděl; žádná z nich nebyla pro krále tak těžká, aby na ni neodpověděl.

5. Mojžíšova 8:3; Malachiáš 3:6; Matouš 4:4; Lukáš 4:4; Lukáš 24:32

55 Modleme se. Pane Ježíši, když čteme tyto příběhy z Bible, naše srdce poskakují radostí. Protože víme, že Ty jsi Bůh a Ty se nikdy neměníš. Nikdy neměníš své metody, nikdy neměníš své způsoby, zůstáváš navždy Bohem. A modlíme se, Bože, abys nám dnes ráno přinesl výklad těchto Písem, které jsi chtěl, abychom poznali, aby mohly být naše srdce rozsuzované, aby mezi nás dnes přišel velký Duch svatý a rozsoudil naše myšlenky a srdce. A ať nezůstane nic, co by překázelo, aby tak naše srdce mohla být plná radosti, když budeme odtud odcházet, abychom řekli, jako ti, kteří se vraceli toho večera z Emaus: „Copak v nás naše srdce nehořela, když k nám mluvil po cestě?“ Ty vždy zůstáváš Bohem a my jsme Tvé hladové děti, shromážděné dnes ráno. Neboť je napsáno: „Člověk bude žít každým slovem, které vychází z Božích úst.“ Požehnej nás v našem společném shromáždění, a všechny tyto lidi, Pane, kteří přišli ze vzdálenosti stovek, dokonce tisíce mil. Modlíme se, aby po jejich návratu domů, byla jejich srdce uspokojená dobrými věcmi, milosrdenstvím a Boží milostí. Protože o to prosíme v Ježíšově jménu. Amen.

⁵⁶ Velice zvláštní krátký text, tři slova, na která chci z celého toho čtení, mluvit. Možná řeknete: „To je velmi malá věc, tři slova z toho všeho, cos četl, z odstavce dvou kapitol Bible.“ Ale já jsem to udělal kvůli takovému záměru, abych vzal tyto tři slova: „Dokazování Jeho Slova.“

1. Tessalonicenským 5:21

⁵⁷ Vy víte, že je v Bibli, v 1. Tessalonicenským 5:21 místo *Písma*, kde je napsáno: „Všechno prověřujte; co je dobré, toho se držte.“ Když je cokoliv zkoušeno, bude to dokázáno jako „správné“ nebo „nesprávné“. A když vznikne nějaká pochybnost, mělo by to být vyzkoušeno, dokud nezjistíte, co je správné. A potom, když zjistíte, co je správné, je tam řečeno: „Drž se toho pevně.“ Jinými slovy: „Uchop to, nepuť to. Drž to pevně!“ Jinými slovy: „Drž to pevně tak, aby ti to nevyklouzlo.“ Drž pevně to, co je dobré, potom, když to bylo dokázáno, jako správné. A vše, co je dokázáno, jako nesprávné, pusť to tak rychle, jak jen můžeš, jdi od toho pryč. Nikdy se nedrž zlé věci.

⁵⁸ No, je možné, že horliví křesťané, dobří lidé, se někdy drží zlé věci a myslí si, že je to správné. Ale potom by měly být tyto věci dokázány, jestli jsou správné nebo nesprávné. A to je povinnost nás všech, když očekáváme, že půjdeme do nebe, až přijde Ježíš. A je to povinnost kazatele, když vystává nějaká otázka, aby to vyřešil a pak to lidem dokázal, aby mohli pochopit, protože nikdo nechce být shledán špatným, když se drží zlé věci.

Marek 14:49; 1. Tessalonicenským 5:21

⁵⁹ Máme tedy Písmo a Ježíš řekl: „Všechna Písma se musí vyplnit,“ abychom mohli všechno dokázat. A pak se pevně držte nebo držte mocně, chytněte se toho smrtelně vážně. A nepuť to, drž se pevně toho, co je dobré.

⁶⁰ Vzpomínám si, že ve škole jsem se něco naučil, a mnozí z vás se naučili tutéž lekci. Když jste vyřešili nějaký problém, vypracovali ho, mohli jste vzít tu odpověď a dokázat ji pomocí toho problému. Kolik z vás to někdy udělalo? Všichni, samozřejmě. Tehdy se nemusíte obávat, jestli je vaše odpověď správná nebo ne, odpověď na ten problém byla prokázána tím problémem. Proto víte, že máte správnou odpověď. A každá z nich byla, ve vaší tabulce nebo na papíře byla prokázána, ten problém prokázán pomocí... ta odpověď byla prokázána skrze ten problém, potom to máte. Nikdo nemůže říct, že to je špatné, musíte dostat... A pokud děláte vaši práci úhledně a správně, a tak jak má být udělána a vaše odpověď byla dokázána, můžete se pohodlně posadit vzadu a s jistotou odpočívat s tím, že na ten list papíru, který

odevdáte, dostanete jedničku, protože to je dokázáno, dokázáno pomocí toho problému.

⁶¹ No, existuje staré přísloví, které říká: „Dokaž to, a já tomu uvěřím.“ No, oni mají v jednom našem státě, v jednom z našich států v tomto národě, oni mají slogan: „Já jsem z Missouri, ukaž mi to.“ Rozumíte, jinými slovy: „Dokaž mi to, že já jsem z Missouri.“ Ale to vždy nefunguje, protože Bůh v každém věku vyplnil a potvrdil dílo, které pro tento věk stanovil pro ten, který věk, a vyslovil to ve svém Slově. A pokaždé, když bylo Boží Slovo v tom věku prokázáno, většina Ho odmítla. A tak: „Dokaž to a já tomu uvěřím,“ *ale* tak to není. Vy můžete mít víru jen tehdy, když vám ji Bůh dá. Víra je dar Boží. Nezáleží na tom, jak nábožní můžete být, přesto je zapotřebí... musíte mít víru. A vaše víra, pokud jste křesťan, může spočívat jediné na potvrzeném Slově Božím.

Zjevení 22:18, 19

⁶² No, pamatujte, Bůh přidělil své Slovo pro každý věk a předpověděl, co se stane v tom určitém věku, o kterém mluvil. Tedy, pokud by Mojžíš přišel s poselstvím Noeho, to by nefungovalo. Pokud Ježíš přišel s Mojžíšovým poselstvím, to by nefungovalo. Nebo, pokud by jeden prorok přišel s poselstvím jiného proroka, to by nefungovalo. Ale skrze své proroky, zjevil úplně sebe samého a svůj plán. Protože do Bible nemůže být jedno slovo přidáno, nebo z ní jedno slovo vzato.

⁶³ A tak, pokud dokážete svůj problém pomocí vašeho... vaši odpověď pomoci vašeho problému, proč potom nedokázat tu odpověď, kterou my teď dostáváme pomocí Slova pro tento věk, pokud Bible říká, že se určitá věc má stát v tomto věku, je to v Bibli, a to se stane. A pak, pokud vaše odpověď, kterou se snažíte říct lidem, pokud je potvrzena touto Knihou, potom je to pravda. V opačném případě ne.

⁶⁴ No, vidíme ještě další věc, potom jste je nepochybně slyšeli říkat: „Vidět, je věřit.“ To je další staré přísloví, které tu máme, ale ani to nefunguje. Ono nefunguje, protože člověk může sedět, a hledět přímo na něco a nevidět to. To slovo „vidět“, anglické slovo „vidět“ má mnoho různých významů. „Moře“¹, může znamenat „vodní plocha“. A „vidět“, může znamenat „rozumět“. „Vidět“, může znamenat „podívat se na to“. A, ó, prostě je tak mnoho slov, které můžete použít. Ale když řeknete „vidět“ je „věřit“, mýlíte se.

¹ Anglicky see je moře, vidět, rozumět atd.

Jan 3:3

65 Když tomu rozumíte, věříte tomu. Ježíš řekl: „Jestliže se někdo nenarodí znovu, nemůže spatřit Království,“ jinými slovy, „rozpoznat Království,“ protože to Království je Duch svatý ve vás. Takže musíte pochopit, čím to je ve vás. A jediný způsob, jak to rozpoznáte, je porovnat, co byste mohli udělat, co Bible řekla, a jak to opravdu uděláte. Pak je váš problém vyřešen, rozumíte. A pak, On je tím Duchem svatým.

66 A tak, vidět, neznamená věřit. Mohu to dokázat pomocí tělesných smyslů, rozumíte, že vidět neznamená věřit. Já nemohu vidět tu láhev s olejem. Nemohl bych ji vidět, protože ona je za mnou, přesto mám smysl doteku, který mi říká, že ji mám v ruce. Vidíte? No, nemohl jsem ji vidět, je to nemožné. Nemohl jsem na ni sáhnout, je to nemožné, a přesto tomu věřím. Toto, vidět je věřit; toto, cítit je věřit. Teď zavřu oči, ani to nevidím, ani necítím, ale pokud to bude dost blízko a pocítím to pachem, stále věřím, že to tam je. A tak víra je podstata věcí, v něž doufáme, důkaz... ne zrak, chuť, hmat, čich nebo sluch. Vy tomu věříte! Víra musí mít místo odpočinutí. A cokoliv je v protikladu ke Slovu Božímu, víra v Boha nenalezne žádné místo odpočinutí, jediné, že to je zaslíbení Boží. A tam ona dostává své věčné místo.

67 Ale vzhledem všem těmto... všech těchto věků pochybností a věcí, skrze které jsme prošli a žijeme v tomto dni, nejhorším ze všech, navzdory veškeré této pochybnosti, Bůh jde rovnou dál, pokračuje v potvrzování svého Slova, že je správné, jak to dělal v každém věku. On... Nevíra nezastaví Boha, ona mu nepřekazí. Nestarám se o to, jak moc svět nevěří, stejně se to stane. Nevíra neudělá nic, kromě toho, že odsoudí nevěřícího. Nevíra pošle nevěřícího do pekla. Ona ho okrade o každé požehnání, které mu Bůh zaslíbil, ale ona nepřekazí Bohu v tom, aby pokračoval s věřícím. Rozumíte, nevíra nezastaví Boha, zastaví pouze nevěřícího.

68 Říkáte: „Já... slunce zítra svítit nebude, já ho zastavím.“ Zkuste to. Vidíte? Dobře, nemůžete to udělat. Bůh mu ustanovil řád, a řekl, že bude svítit a ono svítit bude, toť vše. On řekl, že bude. Můžou být pod ním nějaké mraky, ale ono svítí stále stejně. A nemůžete tím zastavit Boha. On, co...

69 Jak On dává poznat své Slovo lidem? Zprvé, Bůh věděl, že budou nevěřící... No, sledujte tu Boží moudrost. On věděl, že budou nevěřící a že jich bude většina. Skrze předzvědění předurčil semeno

pro každý věk, které tomu bude věřit. Teď, pokud si všimnete, každý věk kráčí rovnou dál s Jeho Slovem, všechno přesně načas, Bohu nic nepřekazí. On jde rovnou dál a každé kliknutí se pohybuje naprosto správně. Někdy si myslíme, že to nebude správně fungovat. Ale nebojte se, Jeho hodiny jsou načasovány správně, na zlomek sekundy, a všechno funguje přesně tak, jak má.

⁷⁰ Když se někdy rozhlednu kolem a vidím ty Riky a Rikety, které dnes máme v ulicích, a toto všechno se děje, postesknu si: „Ó, Bože!“

Zachariáš 14:7

⁷¹ „Moment,“ říká: „Moje hodiny jdou naprosto přesně. Já tě musím postavit na ten stejný základ, na který jsem postavil tam v těch dnech, toho prvního člověka. A postavil jsem tě na stejný základ jako Luthera a na stejný základ jako Wesleye.“ Protože, rozumíte, hřích nebyl tehdy tak poznán, jako je teď. A když jsme nyní získali více znalosti, než jsme měli tehdy, a když nepřítel přichází jako záplava, Duch Boží proti němu pozdvihuje standartu. Vidíte? A teď, dnes máme více poznání, více znalosti, tak ty řeky nevíry tekou silnějším proudem, ale Bůh proti tomu pozdvihuje standartu. Ale pamatujte, On je vždy... protože On ty věci předurčil, aby se staly. Předpověděl je prostřednictvím svých proroků, že se stanou. A když spravedliví vidí tyto věci potvrzené, potom oni ví, že je to správné. Bez ohledu na to, co kdokoliv jiný říká, oni ví, že je to správné.

Efezským 1:5

⁷² Nacházíme zde, myslím, že to je v 1. Tessalonicenským, On řekl: „On nás předurčil k přijetí za své syny skrze Ježíše Krista.“ Bůh neříká: „Vyberu si tebe a tebe si nevyberu,“ ale svým předzvěděním věděl, co uděláte. A tak, svým předzvěděním On může ustanovit řád, a způsobit, že všechno prospívá k Jeho dobru a vašemu dobru.

1. Mojžíšova 2:17

⁷³ V 1. Mojžíšově řekl Bůh Adamovi a Evě co se stane, když zpochybní Jeho Slovo. Postavil před ně, co je dobré a co je zlé a řekl: „V den, kdy byste z něj jedli, toho dne jistě zemřete.“ A Bůh míní přesně to, co řekl. On to vždy dělá, myslí opravdově to, co říká.

⁷⁴ Satan ji přivedl k tomu, aby nevěřila, protože sám satan tomu nikdy nevěřil. On tomu nevěří, tak ji dovedl k tomu, aby nevěřila. A on stále dělá totéž, učí jiné totéž a oni to zpochybňují, jako ona. Bůh ohradil svůj lid svým Slovem, to je vaše jediná obrana. Ne vaše denominace, ne váš otec nebo vaše matka, to všechno je dobré, ale za Božím Slovem. To je místo, kde je věřící chráněný, za Slovem. Když ta malá příjezdová cesta tam byla porušená tou malou pochybností: „Jsem

zvědav, jestli je to dobré nebo ne? Vešlo tam rozumování a zaujalo místo víry a oni prolomili zátarasy. A Bůh dodržel své Slovo, On ho vykonal. Satan se ji snažil přimět k tomu, aby věřila... aby tomu nevěřila.

Filipenským 2:5

75 Protože rozumování, nepřete se o to! Řeknete: „Dobře, já věřím.“ Nemáš žádné právo. Když Bůh něco říká, právě tak, jak to řekl, to je to, co je třeba udělat. Říkáte: „No, myslím... Ale tobě nepřichází žádná myšlenka. Ať ta mysl, která byla v Kristu, je ve vás. A Kristus je Slovo! Ať je to Slovo ve vás. Všechna ostatní slova jsou špatná, Kristova slova jsou pravdivá! Jiní věří jemu a všemu jeho rozumování, tak jak to udělala Eva, když rozumovala: „Proč by toto Bůh udělal? No, není to stejně dobré, jako tohle?“ Pokud je to v rozporu se Slovem, není. Tedy, cokoli, jakýkoliv učitel, jakýkoliv vykladač Bible, cokoli jiného, co by vás učilo nebo co by se vás pokoušelo přimět, abyste věřili nějaké malé čarce, nebo co se trochu liší od toho, co říká Bible, je to falešné učení. Je to znovu satan, přesně *tak*, jak to bylo s Evou. Bůh kráčí dál, bez ohledu na to, co dělá, co dělá satan, Bůh jde dál a dokazuje, že je to tak.

1. Mojžíšova 3:4, 5

76 No, podívejte, co řekl Evě: „Jistě nezemřete. Budete moudří.“ To je to, co ten svět dnes hledá, vědecký důkaz, nějaké lidské poznání. A on řekl: „Jistě nezemřete.“

1. Mojžíšova 2:17

77 Ale Bůh řekl: „Zemřete,“ a Bůh to dokázal, že je to tak. A my to můžeme vidět. On myslel to, co řekl. Jděte tady nahoru na hřbitov, a uvidíte, jestli to myslel vážně nebo ne. „Toho dne, kdybyste z něj jedli, jistě zemřete.“ A když sem půjdete a zkontrolujete kteréhokoli člověka, kterého chcete, každého věku, nikdy neexistoval žádný člověk, který by žil tisíc let. Bůh tak potvrdil svoje Slovo, On to udělal pokaždé.

78 Ale pamatujte, On dodržuje všechna Svá zaslíbená požehnání, stejně tak dodržuje Svá prokletí. Protože oni z něho jedli, toho dne zemřeli; a On vám dokazuje, že oni zemřou toho dne, kdy z něho budou jíst. On také dodržuje každé Slovo, které o svých požehnáních pověděl. Bůh dodržuje každé zaslíbení. Ó, já to mám rád. Musíte si vybrat to, které chcete: Jeho požehnání díky víře; nebo Jeho prokletí, převrácením Jeho *Slova*. Pokud to převrátíte a věříte té převrácené straně, stáhnete na sebe prokletí. Pokud tomu prostě věříte tak, jak On to napsal, a držíte se toho, pak jste požehnaní. A to je vždy v protikladu s vědou, vždy v protikladu k lidskému vědeckému způsobu dokazování

věcí. Protože On dodržuje každé Slovo, jak Své požehnání, tak Své prokletí.

⁷⁹ Když muž a žena v předpotopním světě zhřešili, on... proti Jeho pravdivému Slovu, Adam a Eva zhřešili proti pravdivému Slovu. A všechny generace, které je následovaly, začaly dělat totéž, On nad nimi vyhlásil smrt, a nakonec došlo k totálnímu, úplnému zničení všeho, co bylo na zemi, bylo to zakryto vodou, úplně vodou smyto.

⁸⁰ No, tentýž Bůh, který způsobil úplné zničení všeho na zemi, každé byliny, každého tvora, kromě toho, co si ponechal a povzněl nad tuto zemi, všechno, co zaslíbil, že udělá, to udělal. A tentýž Bůh, který zaslíbil vodu a dodržel své Slovo, tentýž Bůh zaslibuje oheň a On dodrží své Slovo. On své Slovo dodrží.

⁸¹ No, co On teď udělal? Jak oni poznali Jeho Slovo? Protože každý Jeho způsob konání, předtím, než něco udělá, než způsobí nějaké zničení, nebo vykoná nějaký soud, předtím prokáže samého sebe a vždy lidem posílá Slovo a vždy lidi varuje. Ó, já to miluji! Pak můžeme přesně vidět, kde jsme.

1. Mojžíšova 6:5, 6; Matouš 24:37; Lukáš 17:26

⁸² Ve dnech Noe tam byly všechny druhy kazatelů a sdružení a existovaly všechny druhy náboženství, za dnů Noe, protože Ježíš řekl: „Jak bylo za dnů Noe, tak bude i při příchodu Syna člověka.“ Ale tam na scénu přišel prorok a začal něco dělat, začal stavět archu. A Bůh poslal svého proroka Noa, aby dokázal, že poslal své Slovo a řekl jim, že přichází zničení, protože nemohl vystát způsob, jak lidé jednali, že musí zničit člověka, kterého kdysi stvořil.

Amos 3:7; Malachiáš 3:6

⁸³ No, Slovo vždy přišlo k prorokovi, On to nikdy nemění. Malachiáš 3 řekl: „Já Hospodin, já se neměním.“

⁸⁴ Noe byl poslán do vědeckého věku, s nevědeckým poselstvím. Noe byl poslán do intelektuálního věku, s neintelektuálním poselstvím. On byl poslán do věku vědy, kdy měl poselství víry a zaslíbení do vědeckého věku. Mohli byste tedy věřit, že vědecký věk uvěří nevědeckému poselství? Věk velkých intelektuálů, a potom byste věřili, že budou mít víru v něco, co lidské mysli připadalo úplně hloupé? Ale Bůh to vždy takhle dělá. Noe byl potvrzeným prorokem Páně a Božím poslem té hodiny. On tomu musel věřit, že lidé uvěří jeho poselství, poté, když byl Pánem potvrzen, že to bylo Boží Slovo a Bůh bude své Slovo dodržovat.

⁸⁵ Dnes je to totéž. Jsme na konci času. Ti lidé by to měli vědět, rozumíte. No, všimli jste si, Noe byl typem Židů, kteří budou přeneseni skrze soužení. Enoch byl typem skutečného poselství, přenesení Církve, protože Enoch byl vzat a potom přišla potopa. A oba dva... ten první prorok, Enoch, byl odstraněn z cesty, aby Noe mohl pokračovat ve svém... Bůh mohl jít dál s Noem. A teď bude vzata Církev, aby Bůh mohl znovu jednat s Židy, zbytkem Židů, s těmi sto čtyřicet čtyři tisíci, jak jsme tím procházeli tady v Písmu.

⁸⁶ Ale navzdory celému vědeckému, nevěřícímu věku, Bůh potvrdil pravdivost Slova svého zaslíbení tím, že na ně seslal potopu. Pamatujte, že za dnů Noe, na zemi nikdy nepršelo. Bůh měl opar vycházející ze země na její zavlažování, ale nikdy nepršelo. Jenže Noe řekl: „Bude pršet.“ No, to bylo...

⁸⁷ Oni mohli vzít nějaký přístroj a vystřelit ho do oblak a říct: „Není tam žádná vlhkost. Není tam žádný déšť. Můžeme dokázat, že tam déšť není.“

1. Mojžíšova 6:17

⁸⁸ Bez ohledu na to, co řekla věda, Bůh řekl: „Bude pršet,“ tudíž to platí. Co tedy Bůh udělal? Podle mého názoru, když někteří z nich způsobili otřes země a způsobili vychýlení z její osy, její zadní strana byla tímto směrem, teplá část země se ochladila, a to způsobilo vlhkost. Svět byl poprvé obklopen atmosférou, vlhkost vzduchu se jednoduše seskupila do formy oblaku a spustilo se to dolů. To bylo všechno.

2. Petrova 3:10

⁸⁹ Dnes víme, že tam nahoře je oheň, protože ty plyny jsou v zemi. A Bible řekla: „V ten den nebesa a země s hřmotem pominou a země se rozplyne žářem.“ A tak víme, že je to tam nahoře, jsme tedy na tom stejně, jako za dnů Noe.

⁹⁰ A teď pamatujte, poselství Noeho doby bylo založeno pouze na víře a nebylo vědecky prokázáno. Ale dnes je to poselství podle Slova Božího a vědecky dokázáno. Když Eliáš přišel poprvé, konal zázraky, nekázal; jen chodil z místa na místo, a konal zázraky. Pak přišel v podobě Jana Křtitele, přichází a nekoná žádné zázraky, jen káže. A když přijde potřetí, jsou to jak zázraky, tak kázání. Rozumíte? Vidíte, jak to je? Sledujte, jak Písma navazují na sebe. Mohli bychom u toho strávit říční čas, ale my se tomu vyhneme, protože věřím, že jste tu myšlenku pochopili.

⁹¹ On konal v tom věku přesně tak, jak konal ve všech věkách a

jak zaslíbil, že bude konat. Když Bůh něco zaslíbí, potom On sestupuje a potvrzuje, že Jeho Slovo je pravda. Všichni, kteří věří, všichni, kteří věří poselství na tamten věk, vešli a byli spaseni. Tak tomu bude v každém věku. Všichni, kdo nevěřili poselství a poslovi, zahynuli.

Jan 6:40, 44, 54

⁹² A všichni, kdo dnes skutečně věří Božímu Slovu, budou vzati. Všichni, kdo nevěří Božímu Slovu, zahynou s tímto světem, protože oni jsou ze světa a všechno, co je ze světa, musí se světem zahynout. A vše, co je spaseno v Bohu, musí být v Bohu a nemůže zahynout. „Já jim dám věčný život a vzkřísím je v poslední den.“ No, jaká je to pro každého věřícího útěcha, vědět, že když jste v Kristu, stejně tak jistě, jako že Bůh dodržuje své Slovo a přivádí svět do záhuby, On dodrží své Slovo a vzkřísí svůj lid a zachrání ho. On to dokazuje.

⁹³ On dokázal Abrahamovi v jeho věku, že Jeho Slovo zaslíbení je pravdivé. Všimněte si, bylo to nevědecké v Abrahamově věku, pro člověka, který měl sto let a ženu, která měla devadesát, aby mohli mít dítě, oni už dávno ten věk překročili. Ale Abraham to nemohl vysvětlit. On mohl jít k lékaři a povědět: „Doktore, je to možné?“

⁹⁴ „To je nemožné!“ Jít do nemocnice a udělat přípravu pro tu matku, která měla mít dítě, nebo cokoli by to bylo, pokud to chcete porovnat s tímto věkem, oni by jej nazvali duševně chorým: „On se zbláznil.“

Římanům 4:19; 20

⁹⁵ Ale Bůh řekl! A on... Bible řekla v Římanech 4. kapitole, že Abraham se nezachvěl v nevěře ohledně Božího zaslíbení, ale byl silný a vzdal Bohu chválu. Protože on vytrval, jako by viděl Toho, který je neviditelný, a byl spokojený, vytrval.“ Pevně se držel, protože byl zcela přesvědčen, že to, co Bůh zaslíbil, byl schopný i vykonat! A my jsme považováni za jeho děti. Amen! Cítím se teď nábožně, stimulován, když na to pomyslím! Ó, on to, po všech těch letech, dokázal, On navrátil Abrahama a Sáru zpět do věku mladé ženy a měli dítě. A Abraham a Sára žili... čtyřicet pět let později, Sára zemřela a Abraham se znovu oženil potom, co měl sto čtyřicet pět let a měl kromě dcer, ještě dalších sedm synů. Když už byl neschopen plodit, byl sterilní, neměl semeno, nezůstal v něm žádný život, už téměř sto let předtím. Amen! On nehleděl na své vlastní tělo, nehleděl na mrtvost Sářina lůna. Bral v úvahu to, co řekl Bůh a věděl, že Bůh potvrdí to, co řekl. Amen! Bůh potvrzuje, že to, co říká i vykoná. Uprostřed toho, co bylo nevědecké a vědecké, a mezi čímkoliv, cokoli to je, Bůh dokazuje, že má pravdu, vždy dokazuje své Slovo. On má pravdu, všichni ostatní se mýlí.

1. Mojžíšova 18:32

96 On to také potvrdil Lotovi, když řekl: „Pokud nevyjdeš z toho města, já ho spálím.“ A řekl Abrahamovi, že pokud by mohl najít deset lidí, že by to město ušetřil. A nemohl těch deset lidí najít, tak dokázal, že Jeho Slovo byla pravda.

97 „Odkud přijde ten oheň? Na těch pláních nic takového není, ani venku, v těch bahnitých jámách.“ Ale Bůh to řekl a Abraham věděl, že se to stane. Lot věděl, že je to tak a utekl do hor.

1. Mojžíšova 15:13; 2. Mojžíšova 3:19; 2. Mojžíšova 32:11

98 On slíbil svému semeni, že bude v cizí zemi příchodím, a lidmi bude špatně posuzován a že budou poutníky a že Abrahamovo semeno bude čtyři sta let v cizině, uprostřed cizích lidí. A On vyplnil své Slovo přesně tak, jak řekl. Abrahamovo semeno pobývalo v Egyptě čtyři sta let. Také *ale* slíbil, že je vysvobodí mocnou rukou. On vysvobodí ty lidi z egyptského otroctví mocnou rukou. A On své Slovo dodržel. Podívejte se, co musel udělat, aby dostal ty děti tam dolů do Egypta. Vypadalo to, že na ně přišlo neštěstí, něco strašného.

1. Mojžíšova 37:8, 24, 31, 32

99 Vypadalo to, že pro Josefa to bylo hrozné, když byl považován za mrtvého, a chudák Izák... nebo Jákob, jeho otec. Nebo Izák, jeho otec... vlastně pro Jákoba, který byl, Izák byl jeho dědeček. Pro Jákoba, jeho otce, aby uvěřit, že jeho vlastního syna zabily šelmy. Jak těžké to bylo pro malého Josefa vědět, že tento bídný člověk, daleko od svého lidu, zrazen svými bratry, hozen do jámy, domněle mrtev, jeho plášť potřísnili ovčí krví, tam, kde zabili beránka, aby ho snědli, potřeli to krví a vzali to k jejich otci, oni to všechno věděli. Jenže Josef si uvědomoval jednu věc, že ruka Páně byla na něm. On věděl, že byl věřící. Nezáleželo na tom, jak ho bratři odmítli, a odnikud nebylo žádné pomoci, anebo něco jiného. Josef věděl, že Bůh dodrží své Slovo. Když spatřil vidění, jak se oni všichni před ním klaněli, věděl, že se to musí stát, protože to bylo TAK PRAVÍ PÁN. Amen. Nezáleží na tom, jak nerozumně to vypadalo, Josef věděl, že to byla pravda. Bez ohledu na to, jak těžký ten úkol byl, a čím si musel projít, věděl, že jednoho dne se každý z nich, u jeho nohou pokloní. Jak to udělá, když ho nenávidí? Ale věděl, že Bůh tak pokaždé svoje Slovo potvrdí.

100 A tak On to udělá i dnes! Bůh tak potvrdí své Slovo, bez ohledu na to, co říká věda: „To se nemůže stát.“ Nezáleží na tom, jak jsme vzdělaní a intelektuální, jak se církve ocitly ve snůšce formalit a tak dále, Bůh stále dokazuje své Slovo, že je správné. Odpočín přímo v tom Slově.

¹⁰¹ Ano, Josef toho měl mnoho, čím musel projít, jít dolů do Egypta, ale Bůh ho vyvedl ven, přesně tak, jak řekl; velmi krásný předobraz dneška, kdybychom měli čas se do toho pustit. Myslím, že jsme už to tu dříve v modlitebně měli, procházeli jsme tím. Ale Bůh dodržel své Slovo, protože oni tam museli zůstat. Pro ty hebrejské děti, tam dole, v egyptském otroctví, to bylo těžké. Ony byly požehnány a byly jim dány plody země, to nejlepší místo Gošen, a když zjistili, že se musí stát otroky; a ty matky, že musely do rukou egyptských vojáků vydat ovoce svého lůna, své malé milované miminko, a viděly se je tam postavit, jak vzali velký nůž a rozpárali ho a hodili na zem, hodili ho krokodýlům. No, bylo to pro ně těžké, když tím museli projít.

2. Mojžíšova 3:7-9

¹⁰² Ale jednoho dne se narodilo to předurčené semeno, dítě, které bylo tím správným dítětem. Bylo na něm něco zvláštního. Jednoho dne, tam daleko v poušti, sestoupil Duch svatý ve formě ohnivého sloupu, usadil se v keři a řekl: „Slyšel jsem nařikání svého lidu v Egyptě, a vzpomněl si na svůj slib. A čas vysvobození se přiblížil a já tě tam posílám, abys to udělal.“ S holí v ruce, se svou ženou na mezku, s dítětem v klíně, on to udělal s mocí všemohoucího Boha. Nejlegračnejší věc: čím byla křivá hůl proti desetitisícům kopí? Ale vidíte, v tom byl Bůh. Záleží na tom, kde je Jeho Slovo. Mojžíš měl Jeho Slovo, farao měl kopí. Mojžíš měl Slovo.

¹⁰³ Všechno, co potřeboval, bylo to Slovo. To je vše, co dnes potřebujete. To nejsou pověřovací listiny z nějaké církve. Vy nepotřebujete denominaci, která by vás podporovala. Potřebujete Slovo, abyste skrze něj dosáhli vytržení. Nepotřebujete žádné pověření. Nepotřebujete nějakou dlouhou historii z nějaké školy, abyste byli dnes ráno uzdraveni. Potřebujete přijmout Slovo, které to způsobí.

¹⁰⁴ Nepotřebujete slovo lékaře. Pokud lékař řekne, že udělal vše, co udělat mohl, to je všechno, co on může udělat. Pokud říká, že máš rakovinu, nádor, že oslepneš, jsi hluchý, němý, cokoliv to je, na tom nezáleží. Kdybyste to Slovo dokázali vzít skrze zaslíbení toho planoucího keře, amen, něco se stane! Bůh potvrdí, že Jeho Slovo je pravdivé pokaždé, když bude přijato ve správném druhu půdy. To je to, co potřebuješ, Jeho Slovo. On ho dokazuje, on ho dodržuje. Můžeš si být jistý, že ono je pravdivé.

¹⁰⁵ On potvrzuje své Slovo v každém věku, tím nejneobvyklejším způsobem, ale vždy to dělá stejným způsobem. Vidíte? Co udělal ve

dnech Noeho, když se rozhodl osvobodit ten zbytek? Poslal jim proroka Noeho. Poslal Noeho — znamení.

106 A teď si všimněte, když On přichází, aby vysvobodil Izraelské děti, co dělá? Stejným způsobem posílá svého proroka. Jeho prorok má Slovo. Ta znamení a zázraky toho zaslíbeného Slova to obhajují, že ono je přesně pravdou. Izrael se vydal na pochod do zaslíbené země, protože oni tomu věřili.

107 Na cestě pustinou se stalo, že nevěřili tomuto prorokovi, poté, co viděli Slovo, jak bylo potvrzeno, nevěsta vystoupila z kroku (víte, o čem mluvím, v tom vidění, rozumíte, „vyšla z kroku“). Byl tam jeden, který se postavil, jmenoval se Jozue a Kálef, a věřil, že to zaslíbení je pravda, bez ohledu na okolnosti.

4. Mojžišova 13:2, 17

108 Sledujte, když se dostali do Kádes Barne. V Kádes Barne vyslal Mojžíš po jednom z každého pokolení, aby prozkoumali zem a zjistili, kudy mají vejít. A poslal svého vojevůdce Jozua, který byl prorok, tak on poslal menšího proroka, než byl Mojžíš. A Jozue poslouchal Mojžíše. A oni ho vyslali, tak on řekl: „Jděte tam a tu zem prozkoumejte.“

4. Mojžišova 13:23

109 A ten generál šel a vybral z každého kmene jednoho muže a šli. Vzal Kálefa, svého blízkého přítele, protože věděl, že Kálef věří. Přišli tam do zaslíbené země a vrátili se s hroznem, který museli nést dva muži, vidíte. A on řekl: „Tak, aby měl Izrael důkaz, ještě předtím, než vůbec vejdou do toho zaslíbení. Vidíte, budou mít důkaz, že Bůh řekl, že je to dobrá země, oplývající mlékem a medem. Je to velkolepá země. Je to dobrá země. No, vaše... ó, všechen ten starý česnek, pórek a cokoli máte tu v Egyptě. Teď vás vezmeme do země mléka a medu. Zřejmě jste po celá ta léta tam dole v Egyptě neochutnali ani mléko ani med. Oni vám dávají jen otrocký příděl. Ale teď jdete do této země.“ No, a právě v tom čase, kdy bylo asi jeden cesty do Kádes barne, toho velkého soudného sídla světa, zastavili se tam pod těmi velkými palmami, u těch pramenů, a utábořili se. On řekl: „No, ať ten lid ví...“

Sledujte, jak dokonalý, jak skutečný a dokonalý důkaz to je, jak to Bůh dělá, tak jako dnes. On řekl: „Bůh řekl: ‚Ta zem je veliká.‘ Předtím než tam vejdete, chci, abyste věděli, že ta země je skvělá. Tak jděte a přineste mi o této zemi zpět nějaký důkaz a ukažte to lidem.“

4. Mojžišova 13:30

110 A tak tam přišli. A teď, vždy, když přicházíte, abyste přinesli nějaký důkaz, nepřítel se postaví do cesty. Když se někteří z nich

poohlédli a uviděli ty velké kanaánské obry, ó, oni řekli: „To my nedokážeme.“ Ale oni přinesli zpět důkaz, že ta země tam je.

Oni nebyli falešně vedeni. Bůh jim dokazoval své Slovo, dokonce ještě předtím, než do této země vešli.

111 Copak dnes nevidíte, že když cestujete tisíc mil, abyste slyšeli Slovo, a viděli, jak se dokazuje a potvrzuje, je to důkaz, že to je znamenitá Země? Můžete vidět stín ležícího muže, který umírá na rakovinu, jak je uzdraven. A my vidíme Boží slova, o kterých On mluvil, jak se dnes naplňují a potvrzují, a to je důkaz, že On dodržuje své Slovo. Je tam skvělá země. Když můj život se chýlí ke konci a Bůh sestoupí a znovu ho ušetří, to ukazuje, že existuje důkaz věčného života. Přitom byste kdysi ani nezastínili dveře kostela, teď stojíte v řadě, abyste se tam dostali. To je důkaz, že Bůh dodržuje své Slovo a dokazuje vám, že je pravdivé.

Matouš 5:6

112 Cestujete tisíce mil; jak jsem sem ráno přijížděl a pohlédl tam a viděl ty lidi, jak krmí své děti z láhve od kokakoly, trochu cereálii, asi v pět ráno, jak seděli na tom pozemku. Pomyslel jsem si: „Bože, byl bych tím nejhorším pokrytcem na světě, kdybych nechal ty lidi, aby jeli celou tu cestu, a já jim řekl něco, co by nebylo správné. Ale je mi jich líto, moje srdce jde za nimi. Jsou hladoví a žízní po Bohu. Pomoz mi, Pane, abych jim řekl pravdu, nebo mě vezmi ze světa. Dovol mi povědět těm lidem pravdu, tak mi pomoz, Bože.“ Řekl jsem: „Drž mě za ruku, a dovol mi poznat pravdu, a pak to podepři potvrzením toho, že to, co jsem mluvil, je pravda, aby poznali, že to je pravda. Nedovol, aby ti ubozí lidé byli oklamáni. Jak mé srdce jde za něčím takovým, abych viděl věrné lidi.

Jan 3:5

113 Představuji si, že Jozue toho dne, si myslel totéž, kdy je shromáždil, viděl je, jak si perou svoje šaty, a připravují se na ten třetí den. Ano, on to dokázal. No, co řekl Jozue? Když oni namítli: „Ó, my to nedokážeme. Ty to prostě nedokážeš. Budeme muset vystoupit z naší organizace. Jsme v koncích. Vidíte, nemůžeme to teď udělat. Prostě to teď nemůžeme udělat, protože je to nerozum.“ A když je tam Jozue vedl, bylo to v dubnu, kdy byla velká voda, Jordán byl téměř tak široký jako Ohio. Vypadalo to, že Bůh udělal hroznou chybu.

Římanům 8:28

114 Víte, někdy onemocníte a řeknete: „No, jsem křesťan.“ Bůh, On udělal chybu, nechal mě onemocnět a já jsem křesťan.“ Copak si neuvědomujete, že Bible říká, že těm, kdo milují Boha, všechno

napomáhá k dobrému?

Jan 3:5

115 Tam, kam je teď Jozue vedl, Jordán bývá skutečně velice mělký. Můžete se přes něj téměř kdekoliv přebrodit, pokud však nenarazíte na nějakou tůňku, kde to je poměrně hluboké; může se to stát, a se všemi těmito malými brody a věcmi, přímo tam při březích Jericha. Můžete to přebrodit, není tam víc než po kotníky, přejedete to s džípem, přejedete přes něj, přejdete ho pěšky, nebo jakkoli. On je tam vedl ale v dubnu, když tam byla země zaplavena téměř na míli daleko. Bylo tam asi patnáct až dvacet metrů hloubky. A on řekl: „Na třetí den přejdeme na druhou stranu. Bůh to řekl! Svolej lidi a posvět je, protože za tři dny přejdete Jordán.“ Vidíte, jak Bůh dopustil, aby se to stalo? Jen aby to vykonal, způsobuje, aby lidé... prostě vytahuje svůj zástup. Co oni udělali? Oni se posvětili a připravili, bez ohledu na to, jak hluboká byla voda, jak byla kalná, jak dravý byl proud. Rozumíte, oni věděli, že Bůh potvrdí své Slovo.

116 Bez ohledu na to, jak blízko jste Jordánu, nezáleží na tom, v jakých jste okolnostech, pokud jen můžete držet tento Boží slib ve svém srdci, Bůh to dokáže, že je to tak. Uprostřed veškeré nevíry, On vždy potvrdí, že je to tak. Ano, On to tak dělá. Okolností Ho nezastaví, On stále bude dělat totéž, co dělal tehdy.

117 Všimněte si, že to bylo skrze své věřící v Něj, kterými dokazuje své Slovo. On může dokázat svoje Slovo jedinečně... ne nevěřícími, je to jen skrze věřící, jak může dokázat své Slovo. Bez ohledu na to, jak moc by ostatní tvrdili: „Ó, já věřím, bratře!“ Vidíš, pokud věříš, Bůh potvrdí, že je to tak, protože my se díváme a vidíme jiné. Co tedy na to můžeme říct? Rozumíte, je to skrze pravé věřící, jimiž potvrzuje své Slovo; ne skrze ty, kteří mluví, že věří, ale těmi, kteří opravdu věří. To je skrze Jeho věřící děti, jak On potvrzuje své Slovo.

118 No, On měl věřící. Ta stará garda vymřela, ti nevěřící, kteří říkali: „Nedokážeme ji zabrat,“ On nechal každého z nich zahynout, proč (?), každého z nich, kromě věřících. Kdo zůstal? Mojžíš byl vzat do Slávy. A ti nevěřící zahynuli na poušti, a toto byly jejich děti. Byli tam jen dva, kteří přešli na druhou stranu, Jozue a Kálef. Oni byli ti věřící, oni byli ti, jež přešli na druhou stranu. To je ten jediný způsob, jak to může Bůh udělat — to je prostřednictvím svých dětí. Věříte tomu? Dobře. Jeho věřící byli ti jediná, kteří to zvládli. On je použil k přejíti na druhou stranu. Rozumíte?

119 Nyní chci, abyste si všimli, že On to takhle dělá v každém věku.

Dělá to pokaždé tímtež způsobem. Musí vzít věřící. A pak, aby mohl mít věřící, kteří si mohou poradit s tím Slovem, On je musí na ten věk předurčit. Pochopili jste to? Musí tuto věc předurčit, aby mohla čelit výzvě toho věku. Pochopili jste to? Pocítili jste to? Uviděli jste to? Rozumíte tomu? To je to, co se dnes děje, On to k tomu předurčil, svým předzvěděním. Když to předurčil v Malachiáš 4, musí se to stát. Když On přichází a cokoliv předurčuje, co se má stát v Jeho Slově, On musel své Slovo potvrdit, že to tak je. Když On cokoliv předurčuje, že se stane, a říká, že se to stane, On ví, že to semeno tam bude právě v té době. On předurčil nevěstu a ona tam bude! Bude vytržení a ona bude tam. Předurčuje to svým předzvěděním. Rozumíte, nic to nezastaví.

1. Mojžíšova 15:13

120 Když jim Bůh řekl: „Nyní vám dávám zaslíbení o zaslíbené zemi. Řekl jsem vašemu otci Abrahamovi, že jeho děti budou v cizí zemi pobývat čtyři sta let.

5. Mojžíšova 18:22

121 Mojžíš řekl: „Já jsem prorok Páně. Pozorujte a dívejte se na to, co prorokuji. Pokud se to stane, pak poznáte, že jsem poslaný od Hospodina, protože víte, že vám to Bůh už řekl. No, a teď, když prorokuji toto, a to se děje, a tohle se děje, pokaždé stejně, tak teď víte, že jsem poslaný od Hospodina, abych vám to řekl. Tedy, existuje zaslíbená země, kterou Bůh zaslíbil. Rozumíte? A Bůh tuto zemi zaslíbil. Je to dobrá země, ona oplývá mlékem a medem. Následujte mě.“

122 A když oni vyšli do pouště, kde on měl putovat, aby je vzal na poušť, kde mu Bůh řekl, aby je přivedl zpět k hoře Sinaj, potom Bůh sestoupil před celým Izraelem s ohnivým sloupem, a potvrdil, že to, co Mojžíš řekl, bylo tam, dokázal, že to byla pravda — potvrdil tam Mojžíše. „Mojžíš řekl, že JÁ byl na té hoře. JÁ se mu zjevil ve formě hořícího keře. A teď, ten JÁ způsobil, že celá tato hora hoří.“

2. Mojžíšova 20:19

123 Oni řekli: „Ať s námi nemluví Bůh, ať mluví Mojžíš. Zahyneme.“

4. Mojžíšova 21:16

124 On řekl: „Už to neudělám. Vzbudím jim proroka, on k nim bude mluvit v mém jménu. No, a to je to, co On dělá, přesně tak vyplňuje své Slovo.

Židům 6: 4-6

125 Všimněte si tedy těch, kteří pochybovali, když se oni dostali tak blízko k té zemi, že pochybovali. No, vy, kteří si děláte poznámky, zapište si Židům 6, rovnou sem, kde se říká: „Ti, kdo byli jednou

osvíceni, stali se účastníky Ducha svatého; je nemožné, aby když odpadnou, byli znovu obnovení k pokání, poněvadž by pro sebe znovu křižovali Božího Syna a vystavovali Ho potupě, pro ně je nemožné, aby byli spaseni.“ Vidíte, pro ně je stejně tak nemožné, jako tam pro ty, vejít do zaslíbené země.

126 Lidé přicházejí rovnou ke křtu Duchem svatým, přijdou až ke Slovu, přejdou přes všechny denominace, všechny církve a všechny katechizmy a všechno, ale když dojde na Slovo, a překročí tu linii, říkají: „Ó, já o tom nic nevím, moje církev to tak neučí.“ Nestarám se, co učí tvoje církev. Bible říká, že je to tak.“ Pak namítnete: „Jak víš, že je to správné?“ On to potvrzuje a dokazuje to.

127 No, Bible na ten den řekla: „Je tam dobrá země, a je plná mléka a medu a výborných hroznů a granátových jablek, a ó, je to nádherné místo.

128 No, oni řekli: „No, někteří z vás, proklouzněte tam, a poohlédněte se tam a vraťte se zpátky, abychom takto potěšili lid. Chystáme se přejít hned teď na druhou stranu, pokud tomu jen budete věřit. No, oni tam šli.

129 A tu se oni vracejí, ó, dva z nich jásali: „Chvála Bohu! Viděli jsme ji! Viděli jsme ji! Ó, ona je nádherná, nic se jí nevyrovná!“ Ti ostatní, těch deset tam stálo kolem a mluvili: „Ó, ne, ne, ne, ne, my to nedokážeme.“ Kolik jich přešlo na druhou stranu? Ti dva! Je to tak. Ti dva, protože oni věděli, že Bůh dokáže své Slovo, že je pravdou. Všimněte si, žádný vzdouvající se Jordán, žádné, přátelé, žádné zatopené břehy Jordánu, žádní kanaánští obři je nemohli zastavit. Bůh potvrdil své Slovo, že je tak. On je vzal přímo do té země.

130 On udělá znovu totéž, ano, přátelé, v těch zaslíbeních na dnešní den. On své Slovo potvrzuje. Bez ohledu na cokoliv, On dokazuje své Slovo.

Židům 13:8

131 On jednoho dne zavřel ústa hladovým lvům lidožroutům, aby dokázal proroku Danielovi, že Jeho Slovo je pravda, že On může vysvobodit. A oni tyto lvy krmili lidským masem. A drželi ty lvy hladové, takže, když tam spadl člověk nebo dítě, cokoliv, co tam hodili — to byl trest smrti, ten lev je roztrhal na kusy, tahle tlupa hladových lvů. A oni měli toho proroka se Slovem Páně, pro Izraelské děti, který prorokoval, že to místo dobydou. A on tam byl s nimi. Ale Bůh to tak nenechal, chtěl potvrdit své Slovo, že může vysvobodit. A oni nechali ty

lvy vyhladovět a hodili tam toho proroka a oni se na něj takhle vrhli. Stál tam ohnivý sloup, a každé zvíře se bojí ohně, ten ohnivý sloup tam stál, ti lvi si lehli. On dokázal své Slovo. On je tentýž včera, dnes i navěky. On ho potvrzuje, On dokazuje, že je tak.

Daniel 3:24, 25

132 No, On odňal žár plamenů z ohnivé pece, aby dokázal, že Jeho Slovo je tak, že On může vysvobodit z ohně. Přímo mezi těmi plameny, kam byly ty děti vhozeny a zůstaly tam delší dobu, kdy dokonce ti muži, kteří je tam hodili, ten veliký žár té pece, ty velké vojáky, kteří je tam vedli, zabil. A Bůh dovolil, aby ten oheň hořel dál, ale odňal z toho žár. On potvrzuje, když stojíte při Něm, On stojí při vás... stojí při vás? Samozřejmě! O hodinu později otevřeli dveře a zeptali se: „Kolik jste jich tam hodili?“ řekli: „Víme, že jsme tam hodili tři.“ On řekl: „Jsou tam čtyři a jeden vypadá jako Syn Boží.“ Vidíte, On ukazuje! Proč? On je tím Slovem.

Daniel 3:17

133 A oni řekli: „Bůh je schopen vysvobodit nás z této ohnivé pece, ale přesto se žádnému obrazu nepokloníme, protože my stojíme se Slovem.“ Jakýkoliv obraz, forma náboženství, jděte od toho pryč. Bůh bude stát při vás. On odvede ten žár z pronásledování. On odejme život z rakoviny. On vezme... On udělá cokoli; On je Bůh. Stůjte při Něm; On bude stát při vás. On potvrdí, že Jeho Slovo je pravda, pokaždé. On odňal žár z těch plamenů, zavřel tlamy lvům, a podobně.

134 Tady je další věc, kterou Bůh udělal, aby ukázal, že On je Bohem. Takoví jsou lidé, potom, jak byli na poušti, získali vzdělání, čímž se stali velkými lidmi. Měli organizace zvané farizeové, saduceové, herodiáni a podobně. Byli velkými lidmi. Udělali jeden z druhého kněze. A dělali různé velké věci, udělali nejvyšší kněze a velmože a hodnostáře, a tak dále.

Matouš 3:3; Lukáš 3:4

135 Ale Bůh uprostřed toho všeho, vzbudil proroka, knězova syna. Nikdy... v devíti letech odešel do divočiny. Neuměl přechíst svoje jméno, i kdyby bylo napsáno písmeny velikosti nákladního auta. Proč, proč on to udělal? On byl prorok. Kdyby byl vyučen ve vzdělání svého otce, byl by pravděpodobně farizeus nebo saduceus nebo jedním z jejich skupin. Ale on měl důležitý úkol, a to oznámení Mesiáše. Proč? Bůh dodržel svoje Slovo a potvrdil to? „Hlas volajícího ze semináře? „Hle, mám doktorát“? To může být v narozeninovém almanachu starých dám, ale ne v Božím Slově. On řekl: „Hlas volajícího na poušti. Připravte Pánovu cestu! Napřimujte jeho stezky!“ Připravoval tehdy cestu Slova, aby se

Slovo mohlo projevit. Haleluja!

¹³⁶ Nevidíte to v těch stínech? Zastavme se tu na chvíli. V těch posledních dnech musí být připraveno místo pro Slovo, aby se projevílo, a my teď žijeme z důkazu z té nové země, amen, Syna člověka.

Malachiáš 3:1; Matouš 3:7-12; Lukáš 3:7-9

¹³⁷ Janovo pověření, bez vzdělání, bez čehokoliv, zůstával na poušti. Jeho kázání byla v předobrazech. Sekera je přiložena ke kořeni stromů,“ to je to, co viděl. Ťal sekerou, aby si postavil nějakou chatrč, rozdělal oheň, aby spalil dříví. „Ó, vy hadí plemeno,“ to je to, co on viděl. Ta nejošklivější věc pro něj v džungli, v buši, v těch keřích, to byl had. Řekl: „Vy plemeno hadů, kdo vás varoval, abyste utíkali před přicházejícím hněvem?

Nezačínajte říkat: ‚My máme tohle a patříme do toho a patříme do tamtoho,‘ Bůh je schopen Abrahamovi vzbudit děti z tohoto kamení. Sekera je přiložena ke kořeni stromů, a každý strom, který nepřináší dobré ovoce...“ Co on dělal na poušti, když to ne... přináší si kobylinky a takové věci, stíná a pálí to. Rozumíte?

„On shromáždí pšenici do stodoly, ale plevy bude pálit neuhasitelným ohněm.“ Takový muž, dokonce bez pláště, jaký mají církevní hodnostáři, dokonce bez kněžské čepice. Vidíte? Přišel s kusem ovčí kůže ovinuté kolem sebe, s kusem kůže odříznuté z velbloudího hřbetu, a vyšel tam zarostlý, se střapatými vlasy, řekl: „Sekera je přiložena ke kořeni stromů.“ Amen. Přišel odvážně. Proč?

Bylo to potvrzené Boží Slovo. „Bůh je schopný z tohoto kamení!“ Bůh to zaslíbil: „Hle, já pošlu posla před mojí tváří.“ Ne velmi nábožný, nemá žádný vědecký nebo náboženský důkaz, ale Boží Slovo je důkaz. Bůh dodržel své Slovo, vidíte. Vůbec ne učenec, ale prorok, poslaný ve jménu Páně. On to udělal, proč? Aby potvrdil své Slovo.

¹³⁸ No, ti kněží řekli: „My víme, že tam v posledních dnech přijde někdo, a tak my školíme každého chlapce, kterého máme, připravujeme se na to. Každý z vás chlapců musí mít vysokoškolské vzdělání. Vy sem musíte přijít. Bezpochyby, to bude v rodokmenu, on přijde na způsob levitů, protože to je to, odkud pochází kněžství.“ Jenže on nebyl kněz, on byl prorok! A to je podle Božího výběru. On nemusí pocházet z určité denominace, nebo z určité linie. Je to Boží volba skrze předurčení, předzvědění. On přichází způsobem Boží volby. Takže oni mu nevěřili, protože On nepřišel tak, jak oni si mysleli, že

přijde. To by se mohlo znovu zopakovat, rozumíte, obvykle se to tak děje. Ale my zjišťujeme, že on přichází tak, jak to Bůh určil, aby potvrdil své Slovo.

Izaiáš 7:14; Izaiáš 9:5

139 Všimněte si, On způsobil, že panna počala, aby dokázal své Slovo. V Izaiáši 9:5 zjišťujeme: „Narodilo se nám dítě, byl nám dán Syn.“ No, zjišťujeme, že On pověděl, že panna počne. A Bůh způsobil, že panna počala. Kvůli čemu? Aby potvrdil své Slovo. Teď poslouchejte, jen pár minut, budeme končit. On způsobil, že panna počala, aby potvrdil své Slovo. To bylo úplně... to popletlo všechny vědce. [Prázdné místo na pásku.]

140 Pochopili jste to, že? Rozumíte, ta země je prokletá. Celá země je kvůli Adamovu hříchu prokletá. Ale když to semínko... No, žena nemá semeno. Ona má pole, ve kterém to semeno leží, semeno ne, protože tam není žádný zárodek, zárodek musí... semeno musí mít v sobě život. Pokud ne, je jen látkou, není tam život. Takže to semeno je v muži. A proto muselo být v té ženě semeno hada, rozumíte, protože to semeno Boží nebylo. To víme. Pojdme dál, počkejte, až dostanete tu knihu, a čtete ji, a potom uvidíte, nebo vám to ukázu pomocí Písma, prostě to otevírá celou tu věc tak jistě, jako vodní křest v Jeho jménu, rozumíte, jak to je. Bůh se nikdy neplete, On má vždy pravdu. I když to nemůžete pochopit, přesto tomu věřte. Je to absolutní pravda.

141 A teď zjišťujeme, že On řekl toto, způsobil, aby se to stalo. No, když toto malé semeno, které On stvořil bez muže, vešlo do malého vajíčka, do toho pole, které On stvořil, potom to malé semeno, ten malý zárodek se vplížil do toho vajíčka, a ten malý ocásek se do něho vetře a začíná rozvíjet buňku za buňkou, žije z matčina života, jejího těla, a tam ho ona vyživuje prostřednictvím svého krevního řečiště. A my teď zjišťujeme, že ona ho vyživuje; to není jeho krev, to je její krev.

Ne, on nemá ani kapičku matčiny krve. Ale je vyživován z matčiných vitamínů, ale nemá její krev. Je to všechno svázáno ve svazku krve, aby jej to chránilo od otřesů a takovýchto věcí a vody, ale on nemá ani trošku matčiny krve. Matka může zemřít na tuberkulózu a porodit dítě; ono ji nemůže zdědit, protože ten zárodek tuberkulózy přichází krevním řečištěm. Ale vidíte... on nemůže tuberkulózu do sebe dostat, sklon ano, ale ne tuberkulózu, protože on by musel nabrat matčin dech a ten zárodek přijmout, předtím, než se může nakazit. To dítě je od toho dokonale volné, protože to není nic z matčiny krve.

Matouš 3:17; Marek 1:11; Lukáš 3:22; Zjevení 3:14

142 Nyní zjišťujeme, že Bůh přišel do této malé buňky, rozumíte, a začal rozvíjet buňky, čerpal vitamíny a věci ze své matky, tak jako ona. Potom, když už byl dost starý na to, aby začal jíst sám, On začal jíst. A co to je? Je to prach země, z něhož vzejdete, a rostlinný život a zvířecí život, a tak dále, a když začal jíst ryby a chléb, a tak dále, začalo to rozvíjet buňky. A potom, když ve třicet úplně dozrál, On byl v poslušnosti Bohu pokřtěný tam dole Janem ve vodě a vyšel odtud ven, a co se stalo? Ta Holubice, kterou byl Bůh sestupující z nebe s hlasem, říkájíc: „Toto je můj milovaný Syn, v němž se mi zalíbilo přebývat.“ Co přišel udělat? Vykoupit tu část země. On byl počátek Božího stvoření. Protože Bůh není stvoření, jen v Kristovi je stvoření, protože Bůh je věčný a je Duchem a Duch není stvořený. On byl počátek Božího stvoření a Bůh to tělo vykoupil. Rozumíte, když On sestupoval: „Toto je můj milovaný Syn, v němž se mi zalíbilo přebývat.“

Lukáš 21:18; Jan 6:37, 44; Zjevení 21:3

143 Tak On, Bůh, sestoupil poté, co tím prošel a teď každý syn, kterého vyživujete a je narozený skrze přirozené sexuální narození, způsobem, kterým jste přišli; potom, když to přichází do místa, kde jdete skrze vodní křest, potom křest Duchem svatým, pak Duch svatý sestupuje ve křtu ohněm a nárokuje si toto stvoření, stejně tak, jako si nárokoval Jeho. Duch svatý a Bůh je tentýž Duch, rozumíte, On sestupuje a nárokuje si toto tělo pro vzkříšení.

A On byl vzkříšen pro naše ospravedlnění. „Všechno, co mi dává Otec, přijde ke mně, nikdo z nich nezahyne. Já je vzkřísím v ten poslední den. Dokonce ani jeden vlas z hlavy nezhyne.“ To je začátek Božího stvoření. Toto je pokračování Božího stvoření. Potom musí mít celá země křest. Pak Duch svatý sestupuje do města, aby přebýval na zemi, a ten Boží stánek je s lidmi, a přebývá s nimi. Bůh si udělal příbytek zde na zemi. Celý tento plán vykoupení, ospravedlnění, posvěcení, křest Duchem svatým, je stejný, jako tehdy.

Izaiáš 9:14

144 Ted' si všimněte, On způsobil, aby tato panna počala, a je to v tom, že porodila Syna, aniž by poznala muže. Tohle zmátlo vědu v průběhu věků. A stále mate. Oni se zřejmě z Izaiáše smáli, když on o tom mluvil, a říkal, že panna počne. „No, jak by se to mohlo stát?“

Izaiáš 7:14

145 Představuji si Izaiáše, jak byl v rozpacích, když slyšel Boha mluvit: „Já jim dám super znamení, dám jim věčné znamení, panna počne.“ No, on věhlasný mezi lidem, jeho lid, prorok, potvrzený

Bohem. Tedy, když on přišel před doktory, a tak dále, s tímto prohlášením: „Panna počne,“ rozumíte, to se nikdy od začátku času nestalo, to sahá daleko do minulosti, kdy Bůh stvořil prvního člověka. Ale tady, teď, žena, která je tu na zemi, ona má otěhotnět. Pozastavte se nad tím z toho racionálního hlediska, co když byl ten prorok přiveden do rozpaků, jenže on věděl, že Bůh své Slovo dodrží, že to dokáže. Dokážu si představit, že každá židovská rodina, připravovala svou mladou dceru na to, že bude mít toto dítě, rozumíte, koupili mu botičky, koupili botičky nebo cokoli ony nosily a vzorované oblečení, a připravili se na to, že to dítě přijde. Generace mýjely, ale Bůh dokázal své Slovo! Panna počala a porodila dítě, čímž dokázala, že Slovo Jeho proroka, je pravda. On vždy stojí při něm.

Jan 1:1, 14; Zjevení 3:14

¹⁴⁶ Ten Syn z panny byl zjeveným Slovem, které bylo projeveno. Svátý Jan 1, pokud si to chcete přečíst. Svátý Jan, tento prorok, tento prorok také. Ale tento Syn panny, byl projeveným Slovem, počátkem Božího stvoření. No, celá země je Božím stvořením, ale ono je ztraceno. Rozumíte? Potom On vykupuje tuto zemi. A vy jste částí této země a On vás vykupuje tímtež způsobem, jakým vykupuje celou zemi. Rozumíte? Tedy, tento panenský Syn byl projeveným Slovem. „Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo byl Bůh. A to Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.“

¹⁴⁷ Satan vyzkoušel všechny možnosti, jak Jej zdiskreditovat. Satan se všemožně snažil, aby Ho přivedl k tomu, aby se zdiskreditoval, snažil se Ho přivést k tomu, aby zabral to Království bez utrpení, snažil se Ho přimět, aby si to vzal bez vykoupení (zatímco to byl Boží plán v Edenské zahradě, když On zabil beránka, takže si to mohl vzít jen skrze krev), dokonce mu slíbil všechna království světa, když by na to přistoupil. Pomyslete, jaké zaslíbení!

¹⁴⁸ Neuvědomujete si, moji drazí přátelé, v této chvíli, že satan vám dává zaslíbení na... on z vás udělá jednoho z jejich nejlepších kazatelů v tomto sdružení. Dá vám přední sedadlo v každé církvi a udělá vás diákonem. On udělá cokoli, aby vás jen dostal pryč od Slova.

¹⁴⁹ Teď si všimněte, udělá každou... dá Mu svět a všechna ta království, které by On mohl mít. Snažil se Ho přimět k tomu, aby porušil Slovo, protože věděl, že by Ho mohl mít rovnou tam, pokud by mohl. Způsobil, že to Mojžíš porušil, způsobil, že to Eva porušila, ale tentokrát narazil na někoho jiného. Proč? On byl Slovo a satan to nevěděl. On byl samotným Slovem.

150 Mohu ho vidět... Chceme to znázornit, jako takový dětský obrázek. Mohu vidět ta velká stará černá křídla, jak jimi mává nad Evou a říká: „No, řeknu ti, je to příjemné. Měla bys to zkusit.“

„Ale Bůh řekl, že když to uděláme, pak zemřeme.“

1. Mojžíšova 3:4

Ó, no, dobře, určitě nezemřete. Ó, to je nesmysl. To je nějaká stará mlhavá představa. Vůbec tomu nevěř.“ Ale řekl to Bůh! Bůh potvrdil, že je to pravda. A On to potvrzuje zrovna teď, lidé umírají právě v této chvíli. On stále dokazuje, že je to pravda.

151 Všimněte si, a když přišel k Mojžíšovi, řekl: „Mojžíši, víš, že jsi paličatý, jsi vznětlivý. Koukni, co ta banda odpadlíků udělala, pohleď. Proč tam prostě nejdeš a neřekneš jim o tom?“ A on to udělal.

Matouš 4:9; Lukáš 4:5

152 Ale když narazil na to vedení s desetitisíci volty, sežehlo mu to peří, když do Něj narazil. On řekl: „Ó, poslouvej,“ řekl, „dám Ti všechna tato království.“

„Je napsáno!“ Vidíte, „je napsáno!“

Matouš 4:3, 6; Lukáš 4:3

153 A, ó, teď řekl: „Jsi-li Boží Syn.“ Vidíte, on o tom vždy pochyboval. On stále učí jiné, aby o tom pochybovali. On učil Evu, aby o tom pochybovala, učil Mojžíše, učil všechny, aby se to pokusili zpochybnit.

154 On učí vás, abyste o tom zkusili zapochybovat. A vy, kteří tu právě teď sedíte, jestli chcete, abych vás vyvolal vašimi jmény, byl to satan, který se už dlouhý čas snaží dovést vás k tomu, abyste o tom měli pochybnosti. Nedělejte to. Sestro, pokud to chceš dělat, dobře, ty... nebo, ne já, ale jen pochybnost. Jen věř tomuto Slovu. Mně věřit nemusíš, ale věř Tomuhle. Rozumíte? Pokud já mluvím toto Slovo, ono není moje, ono je Jeho. Moje slovo můžeš zpochybnit, ale tohle je Jeho. Rozumíte? Teď si všimněte, všimněte si. Nechci se teď do toho pouštět.

5. Mojžíšova 8:3; Matouš 4:4; Lukáš 4:4

155 Všimněte si, zaslíbení, všechna Jeho slova jsou absolutně pravdivá. On je dokázal, protože dokázal, že byl pravdivým Slovem. „Člověk nebude žít jen samým chlebem, ale každým slovem, vycházejícím z úst Božích.“

Zjevení 22:18, 19

156 A jak on vlastně žije? „No, když si jen něco vezmeš z Božího Slova, budeš žít“? No, to nikdy nebylo to, co On řekl. Všimli jste si, k-a-

ž-d... „každým slovem“? Jak žije? Ó, on se tím krmí“? Ne, on rychle umírá. To se týče těla. „No, on, ó, on patří do církve. On věří všemu kromě Toho“? On je stále mrtvý. Rozumíte tomu? „On může žít jedine každým Slovem vycházejícím z úst...“ Velekněze, biskupa, kardinála, pastora? „Boha! Každým Slovem vycházejícím z úst Božích.“ Jak můžeme vědět, že je to Slovo Boží? On to říká a pak to potvrzuje. On potvrzuje své Slovo. Pak si všimněte, pokud je to tak, vaše vyznání nezpůsobí, že budete žít. Vaše příslušnost k církvi nezpůsobí, že budete žít.

Všimněte si, pouze Jeho Slovem, bez jednoho špatně umístěného Slova. Žádné slovo nebude... jedno Slovo zabilo lidskou rasu. V Bibli, ve Zjevení 22 jedno slovo vždy usmrtí celou tuto věc, jeho jméno bude odňato z Knihy života. „Kdo přidá jedno slovo, nebo odejme jedno slovo.“ Ani jedno slovo! Ne... Ne, nemyslím, ne dvě slova, jen jedno slovo! Ne jednu větu; jedno slovo! Jedno slovo! Ó, lidé, pochopili jste to?

5. Mojžíšova 8:3; Matouš 4:4; Lukáš 4:4; 2. Petrova 1:20

157 No, já nemluvím jen k tomuto publiku. To se nahrává, víte, a jde to do celého světa. Rozumíte, vy lidé ve světě, že jedno slovo, jedno slovo, ne jedna věta, ne jeden odstavec — jedno slovo, to je vše, co Eva zpochybnila. To způsobilo... Bůh ho potvrdil. „Ale potom, když zachovávejte každé slovo, budete žít.“ Oni zpochybnili jedno Slovo, a to přineslo smrt lidské rase. Ale člověk nebude žít jen samým chlebem, pro jeho fyzickou sílu, ale každým slovem, na každém slově, právě tak, jak je napsáno. Bible říká: „Ono nepodléhá soukromému výkladu.“ Žádný člověk se nemá snažit nějak vykládat Boží Slovo. Bůh je svým vlastním vykladačem.

1. Mojžíšova 1:3; Izaiáš 7:14

158 Když On zaslíbil, On řekl: „Ať je světlo,“ a bylo světlo. On řekl: „Panna počne,“ a ona počala. Vidíte, cokoliv Bůh vyřkne, Bůh to dokazuje.

Job 19:26; Jan 11:25, 39

159 Bez ohledu na to, jak moc se snažíte přemýšlet o tom, že to fyzické vzkříšení nemůže existovat, a o těch lidech v minulosti, kteří jsou jen prachem země, a už ani ne prachem, stali se kyselinami a plyny, z nichž byla učiněna jejich těla. Jejich duše stále žije. Bůh řekl: „Já to vzbudím. Job řekl: „I když červi zničí toto tělo, přesto v mém těle uvidím Boha.“ Rozumíte, bez ohledu na to, každé Slovo musí být dodrženo a člověk bude žít podle toho Slova. On vzkřísil člověka z mrtvých, potom, co byl čtyři dny mrtvý, aby dokázal, že On byl

vzkříšení a život. Když byl člověk mrtvý čtyři dny a zapáchal, jeho nos během těch čtyř dnů zapadl. Je to tak. Ta první věc, která v člověku zapadne, je nos, která na mrtvém odpadne, oslizne a propadne se. Potom kůže, ti červi, vy... položí vás do zapečetěné rakve, cokoliv to může být, ale přesto ti kožní červi nemusí pocházet ze země. Oni jsou ve vás. Všimli jste si, že Job řekl: „I když mě zničí kožní červi.“ Ne ti červi ze země, tam žádní nebudou. Ti červi jsou ve vás, připraveni, aby vás zničili, smrt, která působí ve vašem smrtelném těle. Ale když máš Krista, pak Život působí ve vašem smrtelném těle, aby vás znovu vzkřísil. Rozumíte? On vzbudil člověka ze smrti, poté co byl čtyři dny mrtev, „on páchne“, aby potvrdil to, že On řekl: „Já jsem vzkříšení a život.“ No, kdo by to mohl říci kromě Boha, vidíte, „Já jsem vzkříšení a život. Ten, kdo věří ve mě, i kdyby zemřel, bude žít.“ Věříte tomu? A On vzkřísil toho člověka, aby dokázal, že Jeho Slovo je pravda. Že ano!

5. Mojžíšova 18:15; Jan 1:42; Skutky 4:13; Židům 4:12

160 Všimněte si, On byl Slovo. Židům 4:12, pokud si to chcete poznamenat. Židům 4:12, tam je řečeno: „Slovo Boží je ostřejší než dvojsečný meč, rozeznává myšlenky a úmysly srdce.“ Je to tak? „Rozeznávatel.“ Aby dokázal, že On byl Slovem, co udělal? Petr k Němu přišel, jeho jméno bylo Šimon. A on přišel k Ježíši a On řekl... posadil se, a jakmile k němu přišel, řekl: „Jmenuješ se Šimon a jsi syn Jonášův.“ Bez vzdělání, bez titulu, neměl nic, byl jen obyčejným rybářem, žádné vzdělání. Bible řekla, že byl analfabet a nevzdělaný, ale stal se biskupem Jeruzalemské církve. Proč? Proč? Ježíš mu řekl, kdo je, jak se jmenuje a jak se jmenuje jeho otec. A on poznal, že to bylo to Slovo, protože Bible říkala: „Hospodin, tvůj Bůh, ti vzbudí proroka, jako jsem já,“ a to musel být Prorok a po Malachiáši nebyli zaslíbení žádní proroci až po Mesiáše, čtyři sta let bez proroka. A tady stál Muž, potvrzoval nebo dokazoval své Slovo, že tento muž, je předurčen k životu, řekl: „Tvé jméno je Šimon, od nynějška... ty jsi syn Jonášův, od nynějška se budeš jmenovat Petr.“ Pozastavte se! Komu to potvrdil? Proč nepotvrdil to Slovo... Proč On nepotvrdil to Slovo Kaifášovi? On byl Bůh a věděl, že Kaifáš by tomu nikdy neuvěřil. Ale tento člověk byl určený k životu. On to okamžitě poznal.

161 Jednou, o několik dnů později, šel jiný muž na druhou stranu hory, asi patnáct mil od místa, kde On kázal lidem, aby dovedl svého kamaráda a přivedl jej tam následujícího dne. On se tam postavil doprostřed, a přišel tam, kde byl Ježíš. Ježíš se rozhlédl. On byl Bůh, rozumíte, On měl rozpoznání. To ukázalo, víte, že Slovo je pravda, On to Slovo potvrdil.

No, někteří z nich říkají: „Víte, ten člověk je Slovo.“

162 „Nesmysl,“ namítli kněží. Ten chlap není žádné...“ To není ono Slovo.“

163 Řekl: „Víte, co říká Písmo: ‚Hospodin, náš Bůh, vzbudí proroka, jako byl Mojžíš.‘ A to je On. Poslouchejte Ho.“ 5. Mojžíšova 18:15

164 No, On řekl: „Hle, opravdový Izraelita, v němž není žádná lest.“ Jan 1:47

Ten chlapík řekl: „Rabi, odkud mě znáš?“ Jan 1:48

165 On řekl: „Předtím než tě zavolal Filip, když jsi byl tam pod tím stromem, viděl jsem tě.“ Věděl, kdo tomu uvěří. Jan 1:48

166 On řekl: „Rabi, Ty jsi Syn Boží. Ty jsi to Slovo.“ Ježíš dokázal, že On byl tím Slovem, skrze to Slovo. Jan 1:49

167 Všimněte si té jednoduché ženy u studny. Ona očekávala Mesiáše. Ona neměla nic společného s jejich velkými zástupy a denominacemi, a tak dále, které měli v těch dnech. Ona očekávala na to Slovo. A tak jednou tam seděl jeden Muž, obyčejný člověk, seděl tam po druhé straně cesty, řekl: „Ženo, dej mi napít.“ Jan 4:7

168 Ona řekla: „No, moment, pravděpodobně mi chce vyhubovat,“ možná si to pomyslela v srdci, protože byla známa jako žena zlé pověsti. Řekla: „Proč se mě na tohle ptáš? My tu máme segregaci. Ty jsi prostě... Ty jsi Žid, my jsme Samaritáni, ne... není zvykem, to se nehodí, aby ses mě takhle ptal,“ vidíte. Jan 4:9

169 On řekl: „Ženo, kdybys věděla, kdo s tebou mluví, ty bys mě prosila, abych ti dal napít.“ Jan 4:10

170 Ona řekla: „Tebe, abys mi dal napít? Já dokonce nevidím vědro ani provaz. Jak bys mi načerpal vodu z téhle studny?“

Řekl: „Tohle není ta studna, o které jsem mluvil.“ Vidíte?

171 A po chvíli řekla: „To je zvláštní chlap.“ A začala tahat to vědro s vodou.

172 No, ta voda, kterou já dávám, se stane prameny vody, gejzíry, Jan 4:14

tryskajícími do věčného života a do tvé duše.“

¹⁷³ „No, moment, pochopila jsem, že jsi Žid.“ Řekla: „Vy, Židé,“ řekla, „chceš mi říct, že jsi větší než náš otec Jákob, který tu studnu vykopal?“ On byl Bohem Jákoba. Rozumíte? Chceš mi povědět, že jsi větší než Jákob, který tuhle studnu vykopal?“ Na pohled vypadal jako obyčejný člověk, rozumíte. To je všechno, co jste mohli vidět, obyčejného člověka. Řekla: „Ty mi říkáš, že jsi větší než náš otec Jákob, který tuhle studnu vykopal a pil z ní on i jeho dobytek? No, my jsme tím tak požehnáni, že pijeme z této studny, kde ji ten prorok vykopal.“

On řekl: „Ach, ach.“

Ona řekla: „A my uctíváme na této hoře. Vy říkáte v Jeruzalémě.“ Jan 4:20

¹⁷⁴ On řekl: „Spasení je z Židů, ženo, my víme, o čem mluvíme.“ Řekl: „Vy uctíváte a nevíte co.“ Žid by měl znát Slovo, rozumíte, každopádně měl. Ale vidíte, On teď sledoval. Proč? On se chystal... Co se chystal udělat? Potvrdit své Slovo. Rozumíte? No, ona řekla... On řekl: „Mimochodem, běž a zavolej svého muže a přijďte sem.“ Jan 4:16, 22

„Já žádného muže nemám,“ řekla. Jan 4:17

¹⁷⁵ Řekl: „Pověděla jsi pravdu, protože jsi jich měla pět a ten, kterého máš teď, není tvůj muž.“ Vidíte? Sledujte! Něco se stalo, rozumíte, něco zachytilo ten život. No, a kdyby to tam nebylo od samého začátku, kdyby ona neměla reprezentaci z předurčení, nikdy by se to neujalo. Jan 4:18

¹⁷⁶ Stál tam kněz, který řekl: „Ten člověk je Belzebub.“ Vidíte, bez reprezentace. Matouš 12:24; Marek 3:22; Lukáš 11:15

¹⁷⁷ Věčný život, „vždy jsi byl“. Rozumíte, máte věčný život, je jen jedna forma toho, to je Bůh. Byli jste Jeho atributem. On o vás přemýšlel a znal vás před založením světa, měl vás ve své mysli. Rozumíte?

¹⁷⁸ Ona se rozhlédla kolem. Pohledte, v jakém byla hříšném stavu. Ale vidíte, On nemohl získat toho kněze, protože ten kněz byl vzdělaný učenec, teolog Slova, bez reprezentace v nebi, rozumíte, vůbec nebyl v Boží mysli. Ale tato žena byla. Ona řekla: „Pane, vidím, že jsi prorok.“ Jan 4:19, 25

To je všechno, co On chtěl, aby uviděla. Vidíte? Řekla: „My věříme, že Ty jsi, věřím, že Ty jsi prorok. My to teď víme. My teď nerozumíme o těch prorocích, protože je skutečně pozdě, víme, že přichází Mesiáš. A když Mesiáš přijde, On bude Slovem. Rozumíte, On bude znát tajemství srdcí. On udělá tutéž věc, kterou jsi udělal Ty.“ Řekla: „Ty musíš být jeden z Jeho proroků, Jeho předchůdce nebo něco takového.

Jan 4:26

On řekl: „Já jsem to.“

Izaiáš 9:6; 2. Korintským 5:19; Zjevení 3:14

179 Co On udělal? On dokazoval své Slovo, dokazoval svou pozici, dokazoval, kým byl. Bůh byl v Kristu a smířil svět se sebou. A Bůh je Slovo. Dobře. On utišil větry a vlny, aby potvrdil Izaiášova proroctví: „Bude se nazývat Mocný Bůh, Otec věčnosti.“ Vidíte? On také rozmnožil chléb a ryby, tento panensky narozený Syn. Co to bylo? Důkaz Slova. Celé Písmo se musí vyplnit. Potvrdil to Slovo tím, že řekl, že je Jahve, který se projevil. On byl počátkem Božího stvoření. Bůh ve stvoření, Bůh s malou částí stvoření tady, ve které On sám žil, byl počátkem Božího stvoření: „Z něho se narodí mnoho synů.“ Všimněte si, On také rozmnožil ryby. On je Slovem a důkazem Slova.

Marek 5:22

180 Poslouchejte teď pozorně, kdy se blížíme k závěru. Ten den, o kterém jsem četl před chvílí, no, když On přišel do Jairova domu. Když tam přišel, vstoupil dovnitř. No, pamatujte, Jairus byl kněz, okrajový věřící. Chtěl věřit Ježíši, ale on by nerad opustil svoji církev, protože oni řekli: „Každý, kdo v Něj věří, bude vyloučen z církve.“ Poslouchejte teď pozorně, když končíme, dávejte velmi dobrý pozor. Sledujte tohle. Já věřím, že když se Ježíš přeplavil přes moře, On o tom věděl, protože věděl všechno. A když se přeplavil přes moře, zastavil se tam, a tu přichází ten malý kněz. Jeho dcera vážně onemocněla, lékaři se ji vzdali, řekli že: „Leží na pokraji smrti.“ No, přišel čas, aby něco udělal.

181 Možná je to dnes ráno pro tebe, čas pro tebe, abys něco dělal. Rozumíte? Možná jsi nemocný. Možná jsi přesvědčen, že jsi na omylu. Může být. Bůh uvádí do činnosti takové okolnosti, že je načase jednat.

182 Teď pozorně. On přišel, nestaral se, co mluvili ostatní, přímo tam, veřejně, přišel a padl Ježíši k nohám. Co za krok pro vzdělaného učence, přijít k Tomu, o kterém nemáme záznam, že by kdy chodil do školy. Jak přišel člověk, o kterém se předpokládalo, že je zběhlý ve vši teologii, přišel k Muži, který měl být „odpadlík, divoch, blázen, který to neměl v hlavě pohromadě.“ Promiňte mi ten výraz, ale, „je to jen obyčejný pošetilec dne“, všichni si to o Něk mysleli. Jak bychom to

dnes řekli v pouličním výrazu „cvok“. Jak jsem jednou kázal o matici a šroubu, rozumíte. Vidíte, to je to, čím byl pro veřejnost, prostě obyčejný, každodenní... Říkali: „Ty ses zbláznil! Jsi blázen! Jsi šílený! No, tady byl muž, který měl veškeré vzdělání, který přicházel k Tomu, o němž se předpokládalo, že se zbláznil. On byl k tomu donucen.

¹⁸³ Sledujte ji teď, bude to trochu štípat. Ale bude to pro vás prospěšné. Rozumíte, někdy vás šok probudí.

¹⁸⁴ Všimněte si, On přišel a vešel dovnitř, k té malé mrtvé dívce, která zemřela před několika hodinami, a oni ji tam položili ven a pomazali ji balzamovací tekutinou a položili ji na pohovku. Tak to dělali tam v těch dnech, jednoduše ji vynesli a na desce je položili do jámy. Ona ležela na pohovce, kolem ní květy.

¹⁸⁵ Ó, a ten dobrý pastor, malý Jairus, představuju si, že on byl milý, malý pastor, všichni ho měli rádi. Protože vidíte, mohu to dokázat, protože on ve svém srdci věřil v Ježíše. Ale on se stěží mohl rozhodnout, protože si to neověřil, takže by přišel každou sobotu, nebo každé pondělí ráno. Rozumíte? On se stěží mohl rozhodnout. A další věc, ti lidé, ta skvělá prestiž, kterou měl mezi lidmi, oni říkali: „Víš co, Jairus se stal fanatikem. Víte, on tam šel s tím falešným prorokem. To je přesně to, co udělal, kde všechna ta domnělá znamení a věci provázela toho proroka z Galileje, víte, Ježíše z Nazaretu.“

¹⁸⁶ My tomu teď nevěříme, zní to škodolibě, ale takhle to tehda bylo. Rozumíte? „Jednou to bude tak, jak je to teď.“ Rozumíte, ta stejná věc!

¹⁸⁷ Všimněte si, on tam tedy šel. On to téměř nebyl schopen udělat, ale nadešla chvíle, že byl donucen to udělat. Musel to udělat. A tu on šel a přivedl Ježíše, rovnou tam před všemi a padl Mu k nohám a řekl: „Mistře! Mistře!“ Víte, co to je? Vláda, vrchnost. Je to tak.

¹⁸⁸ Vidíte, mnoho lidí chce, aby byl Ježíš jejich Spasitelem, ale ne Pánem. Rozumíte, Pán je vládce. Ano. Řeknete: „Ježíši, zachraň mě, ale nech mě stát rovnou tady, a to je v pořádku, a já si budu dělat své vlastní věci. No, nepleť se do mých záležitosti. Můžeš být mým Spasitelem, ale ne mým Pánem.“ On chce být Pánem, rozumíte, a potom je vašim Spasitelem.

Lukáš 8:42

¹⁸⁹ Ale teď řekl: „Pane, Spasiteli!“ Vidíte? „Já... moje malá dívka, mé jediné dítě, ona má dvanáct let a lékaři se jí vzdali.“ Kněz mohl říct bezpochyby tohle: „Víš, oni všichni o Tobě mluvili, že jsi fanatik, ale,

víš, Pane, já Ti věřím. Já věřím, vím, že máš rozpoznání. A ta jediná věc, kterou Ti chci říct, je, jen pojď a vlož na ni ruce. A potom mi řekni, co mám udělat a já to udělám.“ Ó, teď se někam dostáváte. Řekl: „Já půjdu. Já půjdu!“ A vyrazil.

Marek 5:35; Lukáš 7:49

190 Poté, co byl pryč několik hodin, tu přibíhá muž, jak bylo tehdy zvykem, s popelem na hlavě, řekl: „Neobtěžuj toho Člověka, tvá dcera zemřela. Ona je už mrtvá, už ji připravili, vystavili ji ven.“

191 Ach, jeho srdíčko! Ježíš se otočil, podíval se na něj a on povzdechl: „Ach, ach, ach!“

Marek 5:36; Lukáš 8:50; Jan 5:19

192 On řekl: „Copak jsem ti neříkal?“ No, to, co udělal bylo, že dal Jairovi zaslíbení. Teď to musí dokázat. Amen! „Řekl jsem ti jen věř a uvidíš slávu Boží.“ No, On věděl, co dělá. Řekl, že nedělá nic, dokud mu to nejdřív neukáže Otec. Svátý Jan 5:19: „Dělám jen to, co mi Otec ukáže,“ a tak mu ukázal, co se mělo stát.

193 A tak, když vešel do toho domu a postavil se po boku té malé, studené, ztuhlé formy, která tam ležela, která už byla několik týdnů nemocná. A její malé, bledé tělo, žádný pokrm nevešel do jejího těla, a horečky a takové věci a zemřela. Oni ji natřeli tím balzamovacím kořením a těmi věcmi. A ležela tam, víte, na pohovce, chystali se ji zabalit a položit do hrobu a oni ji položili, a měli svůj malý obřad, s květinami kolem ní. Ježíš tam přišel. A všichni: „Ach, Jaire, tvá holčička je mrtvá! Ó, otče Jaire, ó! Je nám tě tak líto,“ a podobně.

Matouš 9:24; Marek 5:39; Lukáš 8:52

194 On řekl: „Budte tiše, děláte příliš mnoho hluku.“ A řekl: „Proč tu děláte všechen ten povyk?“ Vidíte? „Ten povyk, vy jen... hulákáte a vykřikujete. Ta dívka není mrtvá. Ona spí. Pšššt.“

Matouš 9:24; Marek 5:40; Lukáš 8:53

195 Co potom udělali? Když Ho slyšeli mluvit, že ona není mrtvá, oni... řekli, vysmáli se mu, pohrdli Jím. Jinými slovy, vypískali Ho. „Proč Ty! No, Ty, falešný proroku! Ty svůdce lidí! Ta dívka je mrtvá. Lékař řekl, že je mrtvá. Nabalzamovali jsme jí, a vystavili ven. Leží tam, je mrtvá.“ Oni řekli: „Ha, ha, ha! Jaire, ty jsi o Ném mluvil, co teď s tím?“

Marek 5:40; Lukáš 8:50

196 Víte, co On udělal? Řekl: „Odejděte odsud všichni.“ On nemůže při takovéto nevěře nic udělat. Co On tedy řekl? Řekl: „Jaire, pokud jen budeš věřit, uvidíš slávu Boží.“ Tady je to Jeho Slovo. On to musí potvrdit. Dobře.

Marek 5:39; Lukáš 8:52

197 Potom, když vešel do toho domu, kde oni všichni plakali, řekl: „Ona spí.“ To bylo v rozporu s vědou. To bylo v rozporu se zdravým rozumem. Byla mrtvá, nabalzamována.

198 Jakmile tehdy lidé zemřeli, oni je hned nabalzovali, hned, jak z nich vyšel život, polévali je tím kořením a takovými věcmi, ovinuli je a vynesli. Rozumíte, pohřbili je, jednoduše je pohřbili, no, někdy to dokonce těm lidem ani neoznámili. Víte, Ananiáš a Zafíra; oni pohřbili Ananiáše, když Zafíra... Ananiáš, když vešla Zafíra; vidíte, vynesli ho ven a pohřbili, rozumíte. Prostě, jakmile zemřeli, potřeji je těmi věcmi a vynesli je, odnesli je pryč, rozumíte.

199 A tak, ona už byla připravena jít do hrobu, ale oni chtěli počkat na otce, aby ji viděl předtím, než ji tam položí. A když On přichází a ona je v tom stavu a On řekl: „Ona si pouze zdřímla.“

Oni řekli: „Není ten člověk blázen?“

Marek 5:40; Lukáš 8:50

200 Tedy, co On teď udělal? On už pověděl, že usnula, musel dokázat své Slovo. Nemohl to udělat před tím zástupem, a tak řekl: „Pošlete je všechny ven.“ A mohu Ho vidět, jak se podívá na Jaira a říká: „Stále věříš?“

„Ano, Pane.“

Marek 5:41

201 „Ty a manželka, pojdte sem. Petře, Jakube, Jane, vy pojdte se mnou.“ Oni tam vešli a On řekl toto slovo, „tahlita kumi,“ což znamená „děvčátko vstaň!“ A On potvrdil své Slovo, ona jen usnula. Je to tak?

On tady potvrdil, že Jeho Slovo je pravdivé. Bez ohledu na jejich nevíru, stále potvrdzoval, že Jeho Slovo bylo pravdou, skrze to, že ji vzkřísil, protože řekl, že ona usnula. Ona pouze spala.

1. Tessalonicenským 4:14

202 On dnes udělá totéž každému opravdovému věřícímu, protože to Jeho Slovo zaslíbilo. „Ty, kteří jsou v Kristu, Bůh přivede s Ním.“ Pohledte: „Ty, kteří jsou v Kristu.“

5. Mojžišova 8:3; Matouš 4:4; Lukáš 4:4

203 Jak to vlastně s tou malou židovskou dívkou bylo? Právě jsem začal toto místo Písma obcházet, ale budu se ho držet. Víím, že už může být trochu pozdě, za několik minut začneme modlitební řadu. Možná se týden nevidíme, ale počkejme chvíli. „Nejen chlebem bude člověk živ.“ Vidíte? Všimněte si, dovolte, abych to teď zdůraznil, abych vám to

ukázal. Proč Ježíš vzkřísil tuto malou židovskou dívku? Protože ona věděla, že nebyla mrtvá? Předurčení.

Stejně tak jako to udělal v případě Lazara. Rozumíte? Možná že toho dne zemřelo mnoho jiných dívek. On k nim nepromluvil ani slovo. Věděl, že tato měla věčný život. Vidíte, ty ostatní nevzbudil.

204 Podívejte, když On vyšel z Jericha, oni řekli: „Tady, ten chlapík zde!“ Nepochybně řekli: „Ty probouzíš mrtvé? Ty mi tvrdíš, že můžeš křísit mrtvé? Máme jich tu plný hřbitov, pojď, a probud' je.“ Vidíte, On se jich vůbec nikdy nevšímal. Vidíte, nikdy, protože věděl, že byl Slovem.

Job 19:26

205 Všimněte si, ona jen usnula. On věděl, že ten otec přijde. No, tato malá dívka, rozumíte, On věděl, že tahle malá židovská dívka jen usnula. Rozumíte, spravedlivý neumírá. Ježíš přišel, aby spravedlivého vykoupil. A „vykoupit“ znamená, „být přiveden zpět na místo, kde jste už kdysi byli,“ rozumíte. On nemohl vykoupit nevěřící, bez ohledu na to, jak byli vzděláni a kolik měli doktorátů. Nemohl je vykoupit, protože nebyli vykupitelní, oni museli jít na své místo určení. Ale ve svém předzvědění věděl, že Lazar vyjde z hrobu. On také věděl, že tato malá dívka měla věčný život. Tudíž ona mrtvá nebyla, ona jen usnula. A když se skončí naše práce na zemi, pokud nebudeme žít až do Jeho příchodu, my nemůžeme zemřít, my jen usneme. On to tehdy dokázal. On to znovu dokáže: „I když tito kožní červi toto tělo zničí, já přesto povstanu na Jeho podobenství.“

206 On dokazuje všechna svá Slova, veškerá svá Slova. Jen pomyslete, všechna svá Slova! Vy jste Jeho Slova. On byl to Slovo a vy jste byli částí Jeho Slova. A proto jste sem byli posláni, abyste potvrdili své místo v životě. Nemyslím, že vám to dochází. Rozumíte, On je Slovo. Pochopili jste to teď?

1. Korintským 12:13; Efezským 1:4; 1. Těsalonickým 4:14, 16; Zjevení 17:8

207 On byl v chodidlech v době Luthera; ve stehnech v době Wesleye; v ramenou v době letnic. Chápete, co mám na mysli? On je Hlava. Máte část, která to spojuje v této hodině, ve které nyní žijeme dohromady; ne čas chodidel; ne čas stehů; ne čas zad, ale čas krku. Je to tak? To se spojí s Hlavou. To je část těla. Ty, kdo zesnuli v Ježíši, ty Bůh přivede s Ním. Zazní Boží polnice a mrtví v Kristu vstanou jako první. Je to tak? Vidíte, stáváte se částí Slova, stáváte se částí Jeho. A berete Jeho jméno, abyste to rozpoznali, rozumíte, jste tam umístění, pokřtěni do Jeho jména, do Jeho těla: „Skrze jednoho Ducha, jsme

všichni pokřtěni do jednoho těla," tady do toho, přesně do té samé pozice. On nikdy svůj způsob nemění. Pokud... Kolik vás věří, že ta raná církev je v Něm? Ať vidíme, kolik z vás tomu věří? Jak byli pokřtěni? Dobře. Rozumíte, On je neměnný Bůh. My jsme to dokázali. Mohli bychom tu dnes být až do půlnoci, dokazovat to a stále jít dál a dál a dál. Rozumíte, neměnný! Vidíte, vy jste v Něm a jste Jeho částí, protože jste byli částí Jeho myšlenek. On vás povolal před založením světa!

Matouš 24:24; Marek 13:22; Zjevení 13:8; Zjevení 17:8

208 Bible říká, že ta šelma na zemi... To je denominační antikrist, který přichází na zem, formující tu šelmu v Římě, což byla první denominace. A tato Světová rada církví vytváří obraz šelmy, přesně, jak jsme to nedávno umístili do té knihy.

Všimněte si, ona to vytváří, rozumíte, antikrist. A Bible říká: „Všichni, jejichž jména nebyla zapsána v Beránkově knize života (kdy, při probuzení?) „zabitého před založením světa“ (bylo tam uvedeno vaše jméno), tento antikrist vás svede.“ Matouš 24:24 říká, že: „Ten antikrist bude tak blízko, jako ta skutečná věc v těch posledních dnech, že by to svedlo i ty vyvolené, nebo předurčené...“ To je totéž, vyvolení a předurčení, je to stejné. Bůh vás vyvolil nebo předurčil před založením světa. „Svede všechny, jejichž jména nebyla předurčena v Knize života.“

Římanům 8:29, 30

209 Daniel o tom mluvil, jak na tom budou ti moudří v tom dnu, a jak ti nemoudří, a tak dále. Dobře, tolik, ale stále víc od toho odcházím, čas mi ubíhá velice rychle. Všimněte si, teď dávejte pozor, On si pak všimnul...

Teď dávejte pozor, co se tu stalo. „Všechny, které předzvěděl, povolal. Všechny, které povolal, ospravedlnil. Všechny, které ospravedlnil, oslavil.“ Vaše pouť se skončila, žijete svoji část. Milost je to, co Bůh pro vás udělal. Skutky jsou to, co vy děláte z vděčnosti.

210 Dokázán skrze tutéž Jeho věc, že On věděl všechno, tento Syn narozený z panny. On věděl, kde jsou ve vodě nějaké ryby, kde Petr a oni zatahovali sítě a nic neulovili. To potvrdilo Jeho Slovo. Je to tak? On věděl všechno.

Matouš 17:27

211 A když byl připraven zaplatit svůj poplatek, ukázalo se, že On vlastní všechny věci. On věděl, kde se vodě nacházela ryba, která měla v ústech hodnotnou minci, aby zaplatil za... Někdo ji tam hodil a ta

ryba ji prostě spolkla. A On řekl: „Petře, jdi tam dolů a nahod' tam udici, vidíte, a vytáhni tu rybu a vyber ji z úst tu minci. Jdi a vyhov jim, zaplat' ten poplatek.“ Ó, ano!

Matouš 8:20; Lukáš 9:58

212 Lišky mají doupata a nebeští ptáci hnízda, ale On měl to Slovo, On byl Slovem a potvrdil ho. On vždy potvrzuje své Slovo. Totéž udělá teď, v každé generaci potvrzuje totéž.

213 Po uplynutí tří dnů, po Jeho smrti, pohřbu, třetího dne znovu vstal, aby dokázal své Slovo, protože prorok řekl: „Nedovolím, aby můj svatý uviděl porušení, ani nezanechám Jeho duši v pekle,“ třetího dne, předtím než po sedmdesáti dvou hodinách, mohlo dojít k porušení.

Vidíte, to netrvalo celé tři dny, protože porušení nastává po těch sedmdesáti dvou hodinách.

Rozumíte, tak On nenaplnil ten plný čas, protože prorok řekl, rozumíte, prorok řekl: „Nedovolím, aby můj svatý viděl porušení.“ On dokázal své Slovo.

214 Uzdravoval nemocné, chromé, aby potvrdil své Slovo, které Izaiáš a ti ostatní proroci vypověděli.

Joel 2:28; Lukáš 24:49; Skutky 2:17, 18

215 On poslal Ducha svatého ve dni Letnic, aby potvrdil své Slovo. Chcete teď dostat některé z těch Písem, Joel 2:28, on řekl: „Stane se v těch posledních dnech, praví Pán, že vylijí svého Ducha na každé tělo a na mé služebníky a mé služebnice, vyleji svého Ducha. Vaši mladíci budou vidět vidění, vaši starci budou snít sny,“ a tak dále. On to dokázal vylitím! Předtím také řekl v Lukáš 24:49, pokud si to chcete poznamenat, On řekl: „Hle, já na vás pošlu zaslíbení svého Otce. Vy však zůstaňte ve městě Jeruzalémě, dokud nebudete oblečeni mocí shůry.“ Tady to je, On to udělal, poslal toho Ducha, aby pokračoval v dokazování svého Slova. Ale sledujte, co řekl. Udělal to? Dobře.

Marek 16:15–17; Jan 14:12

216 V Markovi 16 On řekl: „Jděte do celého světa, a kažte Evangelium všemu stvoření.“ Jak daleko? Po celém světě. Komu? Všemu stvoření. „Ten, kdo uvěří a pokřtí se, bude spasen, ale kdo neuvěří, bude odsouzen, a tato znamení budou provázet ty, kdo uvěří.“ V Markovi 4 řekl, v Janovi 14:12 On také řekl: „Ten, kdo věří ve mne,“ ne ten, kdo věří zdánlivě, ale: „Ten, kdo věří ve mne, skutky, které dělám já, bude dělat také on.“ To vyžaduje toho stejného Ducha, který byl v Něm, aby dělal tytéž skutky. Proč? Ten Duch přišel, aby projevil v budoucnosti to zaslíbené Slovo. Vidíte, On udělal opatření, protože

věděl, že tyto věci se stanou.

Zachariáš 14:7; Malachiáš 4:5, 6; Lukáš 17:30

²¹⁷ No, po devatenácti letech, s uplynulými církevními věky a vším, co prorokoval ohledně Luthera, Wesleye, právě jsme tím prošli a viděli to nakresleno, a měsíc sestoupil a znázornil to, a Pán nám to tu nakreslil na tabuli a ukázal to a sám sestoupil a potvrdil to, že je to správné. Po devatenácti letech, a jsme na konci Laodicejského církevního věku. On zaslíbil v Lukáši 17:30, že tentýž Syn člověka (On to zaslíbil), se zjeví v těch dnech, jak to bylo v Sodomě, na zemi. Udělal to? Musí se to stát? Je to nemožné... Pamatujte, že přichází ve třech jménech: Syn člověka, prorok; Syn Boží, Duch; Syn Davidův, pro Milénium. Ale mezi tímto spojením, teď podle Jeho vlastních slov, v tom dnu, kdy se zjeví Syn člověka, zjeví se jako co (?), ne Syn Boží, Syn člověka. Zjeví se jiným způsobem.

Co to způsobí? Malachiáše 4, přesně tak. Rozumíte, Syn člověka se zjeví, ne v těch velkých denominacích a věcech, jak jsme to měli v průběhu věků, ale On se znovu projeví, jako Syn člověka, aby projevil Malachiáše 4. A v tom dnu vám pošlu proroka Eliáše a on obrátí srdce dětí zpět, k víře apoštolských otců, pryč od všeho toho denominacionizmu, a vrátí se znovu k původnímu Slovu,“ aby znázornil ten strom nevěsty posledního dne, který zaslíbil. „V čase večera bude světlo,“ ne přes mlhavý den, to bude světlo; bude to den, který nelze nazvat ani dnem ani nocí. Vidíte, to je budování Těla. Ale tatáž Hlava, která byla zde na východě, je znovu tady na západě. „V čase večera bude světlo.“ Ó, mám chuť zazpívat *jednu* píseň!

*V čase večera bude světlo,
cestu do Slávy určitě naleznete,
ve vodní cestě je dnes světlo.
Pohřbení v Jeho drahém jméně.*

*Mladí, staří, činite pokání ze všech svých hříchů,
potom Duch svatý určitě vejde;
ta večerní světla vešla; je to jasné a je to fakt,
že Bůh a Kristus jsou jedno.*

Židům 4:12; Židům 13:8

²¹⁸ A Syn člověka se zjevuje v té stejné moci, jakou měl (ne, v průběhu církevních věků, skrze ospravedlnění, posvěcení, skrze všechny tyto věci tady), ale jako Syn člověka. Kdo je ten Syn člověka?

Slovo! A to Slovo je ostřejší než... mocnější než dvousečný meč a rozeznává myšlenky, které jsou v srdci. Co musel udělat? Musí to Slovo potvrdit. Co udělá? Všimněte si toho, když to vidíme, že se to děje, podívejte se na to v té stejné formě, v jaké zde byl na počátku v tom Ohnivém sloupu! Potvrzující, že On je Židům 13:8, kde je řečeno: „Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i na věky.“ Co to bylo? Ježíš Kristus tentýž včera, který byl Kristem s Mojžíšem na poušti.

Kolik z vás ví, že to říká Bible? Včera! To byl Kristus, když zde Pavel říká, dnes (věříte tomu?) v Novém zákoně. Potom Syn člověka, tentýž Kristus, v tom posledním dnu. Rozumíte? Dobře.

Jan 14:12

219 Všimněte si také Jana 14:12, On řekl: „Skutky, které dělám já, budete dělat vy.“ Všechna tato další místa Písma, co On dělá? On je teď tady a potvrzuje (ne Lutherův věk, ne Wesleyův věk, ne věk letničních, ne věk baptistů, ne věk presbyteriánů, zrovna jsme tím prošli a dokázali jsme to historií a Biblí, ale co?) věk Syna člověka, který se zjevil, aby přinesl tyto věci, aby vyplnil Slovo, když se musí všechno vyplnit. Rozumíte? Vidíme to, a je to pravda.

220 A, pomyslete, pomocí stejných metod, které On tam na počátku použil, to není potvrzeno jen mezi námi, ale je to dokázáno vědou. Oni musí přiznat, že je to tak. George J. Lacy, šéf FBI pro snímání dokumentů a otisků prstů, řekl: „To světlo dopadlo na čočku. Já sám jsem to nazval psychologií, ale...“ řekl: „Pane Branham, tento fotoaparát nezachytí psychologii. Je to tam.“

221 Co to je? Svědectví, že před mnoha lety, když ten Ohnivý sloup stál tam v tom křoví, jako větrný vír, který promlouval, On řekl: „Nikdy nekuř a nepij, je pro tebe dílo, které musíš vykonat, až budeš starší.“

222 Lidé říkali: „Ten chlapec se zbláznil.“ Matka chtěla zavolat lékaře, byl jsem nervózní.

223 Co to bylo? On sestoupil přímo sem dolů *nad hladinu* řeky Ohia a řekl: „Jak byl poslán Jan Křtitel, aby připravil lidi na to Slovo, aby se projevil, tak to bude s tvým poselstvím.“

224 Jak mě doktor Davis a oni nazvali, že jsem „pošetilý“, chtěli mě vyloučit z církve, protože jsem s nimi nesouhlasil ohledně žen kazatelek a všelijakých těch věcí, které nebyly podle Písma.

On řekl: „A ty tvrdíš, že půjdeš kázat a způsobíš probuzení, které zasáhne svět?“

Řekl jsem: „Já ne, ale On to řekl.“

Namítl: „Bille, ty jsi měl noční můru.“

Řekl jsem: „Hned teď se vzdávám své členské karty, už k vám nepatřím.“

Židům 4:12

225 On to řekl, já tomu věřím a On to potvrdil. To je ta dobrá část, že On to potvrdil, potvrdil pomocí Slova své Slovo, protože On je to Slovo. Rozumíte? A co dělá to Slovo? Zná tajemství srdcí. Je to tak? Dobře, potvrzuje Židům 13:8.

226 On bude mít v těch posledních dnech připravenou církev-nevěstu. „Jak On to udělá, bratře Branhame?“ Já nevím, ale řekl, že ji bude mít. On to potvrdí. Vyvolanou ze všech těch ostatních, je to tak, ten skvrnitý pták, který je potřísněn Jeho krví. Rozumíte? Vyvolaní, všichni ostatní z toho stáda jsou proti ní. Ona je opovržená a odmítnutá.

227 Ale teď, ten potřísněný pták, nestarám se, jak moc chtěl ten autor s tím nesouhlasit, on se mýlí. Pamatujte, co to tomu ptáku udělalo, čím byl ten pták potřísněn? Oni vzali dva, jeden byl zabit, jeho druh, a krev byla vylitá na toho druhého ptáka, a to bylo na očistění z malomocenství, a ty krvavé skvrny volaly: „Svatý, svatý, svatý Hospodinu.“ A to byl náš Druh, Ježíš Kristus, který byl zabit a Jeho krev je na nás, volající: „Svatý, svatý, svatý Hospodinu.“ Všichni ti ostatní ptáci...

Jsem rád, že mé jméno je v té Knize; ne tu na zemi, ale tam nahoře; ne na kozličí kůži, ale na Beránkově kůži. Je to tak.

Izaiáš 65:17; Zjevení 21:1

228 Nastane vzkříšení z mrtvých. On to potvrdí. To je pravda. On to potvrdí. Bude vytržení církve. „Jak se to může stát?“ Nevím, ale On to dokáže. Jeho Slovo je pravda. Bude Milénium. On to potvrdí, to je Jeho Slovo. Bude nové nebe a nová země. On to potvrdí, protože Jeho Slovo to tak řeklo. A budou tam jen spravedliví. On to také potvrdí. To je pravda. Jen ti, kteří byli učiněni částí Jeho Slova (rozumíte, to bude jejich část, a jejich pozice v tomto Slově na jejich věk), to budou ti jediní, kteří tam budou. Protože to je prostě to, On je tím Slovem. A čím je žena? Obrazem muže. A čím je — čím je církev? Obrazem Slova. Rozumíte, je to přesně tak. Chápete? Tak to tam bude, přesně tak. Jenom ti praví věřící Jeho Slovu to poznají a můžou tomu věřit. A Bůh jim to pomáhá potvrdit, že je to pravda, a to je pravdivé.

Matouš 28:20; 1. Tessalonicenským 5:21; Židům 4:15; Židům 13:8

229 Věříte tomu teď? Věříte tomu? Pokud ano, natáhněte vírou ruku a dotkněte se Jeho roucha, protože On prochází touto cestou. On potvrdí, že je tentýž včera, dnes i na věky. Židům 13:8. „Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání světa,“ Matouš. A On je Velekněz, podle Židů, epištola Židům 4. kapitola a 15. verš. „On je ten Velekněz, kterého se můžeme dotknout pocity našich nemocí.“ Věříte tomu. Vztáhněte ruku a dotkněte se Pána. On je vždy přítomný. „Hle, já jsem vždy s vámi.“ Podívejte se napříč těmito věky.

Všechno prověřujte, dobrého se držte.

Židům 13:8

230 No, pokud patříte do církve, která nevěří, že On je tentýž včera, dnes i na věky, tentýž ve všech způsobech, jděte od toho. Důkaz!

Lukáš 17:30; Židům 13:8

231 No, mluvíme, že vstal z mrtvých. Já jsem to neřekl, to Slovo tady to řeklo. Oni říkali: „On vstal z mrtvých.“ On říká, že je tentýž včera, dnes i na věky. Věříte tomu? On zaslíbil, že se tyto věci stanou v tom posledním dnu, že ten samý Syn člověka bude projeven.

Lukáš 17:29; Zjevení 19:7, 18

232 No, pamatujte, to nebyl Ježíš, který tam mluvil s Abrahamem, který mohl rozpoznávat myšlenky Sáry, která byla za Ním. To nebyl Ježíš, On se ještě nenarodil. Ale byl to muž v lidském těle, kterého Abraham nazýval „Elohimem, tím velkým Všemohoucím“ a ukazoval... A Ježíš řekl: „Jak bylo za dnů Sodomy,“ no, dávejte pozor, „za dnů Sodomy, tak bude při příchodu Syna člověka, když bude zjeven Syn člověka.“ Už ne jako církev, rozumíte, už ne tak; nevěsta je povolána, rozumíte. „V ten den, když se zjeví Syna člověka.“ Co? Aby spojil církev s Hlavou, manželský svazek nevěsty. Ženichova výzva přijde rovnou skrze toto, když Syn člověka sestoupí a přijde v lidském těle, aby sjednotil ty dva dohromady. Církev musí být Slovem, On je Slovem, a ti dva se sjednocují dohromady, a aby tohle mohlo být docíleno, bude zapotřebí projevu, zjevení se Syna člověka. Ne nějakého klerika. Nevím, já... chápete, co mám na mysli? Rozumíte, to je Syn člověka, Ježíš Kristus sestoupí v lidském těle mezi nás, a udělá své Slovo tak skutečným, že to sjednotí církev a Jeho, v jedno, tu nevěstu, a potom půjde domů na svatební večeři. Amen. Ona je už sjednocená, rozumíte, my jdeme na svatební večeři, ne na svatbu... „abyste jedli všechna těla mocných, neboť nadešla svatba Beránkova.“ Ale vytržení, to bude odchod na svatební večeři. Kdy se Slovo s dotýcnou osobou sjednocuje a oni dva se stávají jedno. A pak, co to tedy způsobuje? To znovu

projevuje Syna člověka, ne církevní teology. Syna člověka! Slovo a církev se stávají jedno. Cokoliv Syn člověka dělal, On byl Slovo, církev dělá totéž.

Zachariáš 14:7

233 Jak On se skrze ty věky osvědčoval? Skrze proroky, kteří mohli mluvit Slovo, poznává jejich myšlenky. Hle, tímto se dával poznat, že. V tom církevním věku, kterým jsme právě procházeli, zaslíbil, že to nebude „ani noc, ani den“, ale bude to v čase večera, kdy se zjeví Syn člověka. To se bude opakovat. „V čase večera bude světlo.“ Vidíte?

Co On dělá? Dokazuje své Slovo.

Matouš 3:9; Lukáš 3:8; Jan 2:23

234 No, podívejme se teď zpět, zda On přišel jako panna, jestli přišel tak, jak pověděli, vlastně skrze pannu? Jestli přišel tak, jak pověděl?

Sledujte, On dokázal své Slovo, bez ohledu na to, kolik bylo ateistů, nevěřících, lhotejných, On jde stále dál, dokazuje své Slovo. A jsme zde, prošli jsme tímto věkem všech církví a věcí, vzdálili jsme se tak, jak to udělali oni od Malachiáše, do příchodu Krista. Všichni proroci a ty věci skončily a oni se dostali k tomu, že měli hodnotáře, a tak dále, ale právě tak, podívejte se, jaký druh charakteru On poslal. Přesně takový, jako Eliáš, ten, který nesnášel nemorální ženy, a ty, které se líčily, pudrovaly a dělaly si mejkap, a všechny takové nesmysly. A to duchovenstvo, on je rovnou pozabíjel a odešel. Vyšel z pouště, on se tím neřídil, a řekl: „Mesiáš je na cestě. Až přijde, já Jej poznám, představím Ho. Amen.

„Nezačínejte si myslet, že patřím k tomu nebo onomu.“ Stejně tak, jako Eliáš!

Malachiáš 4:5, 6

235 „A v těch posledních dnech se stane, předtím, než přijde ten velký a strašný den Hospodinův, že vám pošlu... předtím, než přijde ten velký a strašný den Hospodinův, že pošlu k vám proroka Eliáše a on obnoví víru dětí k víře otců.“ A dávejte pozor, víru otců na víru dětí, těch Židů. Rozumíte? Jejich zaslíbení Písma, těch pohanů a od čeho oni odpadnou. Sledujte, jak to obojí jde dokonale, přesně. A tady to vidíme, Bůh potvrzuje své Slovo.

Matouš 28:20; Židům 13:8

236 Skloňme na chvíli své hlavy. Drahý Bože, který jsi znovu vzkřísil našeho Pána Ježíše z mrtvých, abys potvrdil své Slovo, a On je dnes živý, potvrzuje Tvé Slovo. „Hle, já jsem vždy s vámi, až do skončení,“

potvrzuje Své Slovo. „Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i na věky.“ (Pokud by to nebylo „na věky“, možná byste o některé z nich zakopli.) Nezastavil jsem se, Pane, abych to vysvětlil. Ale oni ví, že „na věky“, je jen časový úsek. A teď, po tomto věku, tam už nikdy nebude „na věky“, tam bude věčnost. A tak, On byl tentýž Bůh, který byl v Mojžíšovi a v prorocích. On po určitém časovém úseku přichází a ztělesňuje se, projevil se jako Bůh-prorok. A pak jsme měli úsek času a On přichází znovu. „Tentýž včera, dnes a na věky.“

1. Královská 10:3

237 Pomyslete na to, Šalomoun, v tom velikém miléniu Židů, když se jich všechny národy neodvážily dotknout a ten velký Boží dar byl v tom prorokovi, že oznámil královně všechna tajemství jejího srdce, nic nebylo zatajeno. Ten velký věk, který ukazoval a byl předobrazem, že přichází velký věk.

2. Korintským 5:19; Zjevení 2:4

238 A nyní, Otče, to jsi byl Ty, ne Šalamoun. To jsi byl Ty v Ježíšovi, protože On řekl: „Bůh byl v Kristu a smířil svět se sebou. On byl počátek stvoření.“ Jeho tělo bylo to vykoupené stvoření. A teď skrze ty církevní věky, které ztratily svou první lásku, teď v těch posledních dnech jsi zaslíbil povolát malou menšinu, malé stádečko, v těch posledních dnech.

239 Otče, naše srdce poskakují a mé srdce buší, když o tom přemýšlím a vím, že Tvá Slova jsou pravdivá, žádná z nich nemohou selhat. Ať tomu dnes tito lidé porozumí a ať Tě hříšník hledá v této hodině, dříve, než se brány zavřou a času více nebude. Ať nevěsta, když začne vycházet z kroku, v tom nebo v tom, ať se vrátí zpět do kroku, jak ukázalo to vidění, před pár týdnů.

Skutky 19:12

240 Prosím Tě, Otče, abys nás teď požehnal a uzdravil nemocné. Leží tu látky, kapesníky... pocházející z různých míst. A teď, v Písmu, ono říká: „Z Pavlova těla byly přinášeny zástěry, ručníky, kapesníky, a oni šli k nemocným a Bůh je uzdravoval.“

No, teď víme, že nejsme svatým Pavlem, ale víme, že to nebyl svatý Pavel, byla to víra lidí v něj, který byl Tvým služebníkem. Pane, tito lidé by nejezdili stovky mil, pokud by nevěřili. Pane, odměň jejich víru, Pane, jako já... ne, my tyto kapesníky nepomazujeme (Pavel je nikdy nepomazal, oni je odnášeli od jeho těla), když držím tyto kapesníky, Pane, ne že by moje tělo... protože ono není dobré, ale to je Tvoje vykoupené vlastnictví, tak se modlím, Bože, abys poctil jejich víru. Ať je jeden každý z nich uzdravený, pro Boží království. No, Pane, neměl

jsem v úmyslu dlouhé poselství, ne delší než pár minut, ale trvalo dvě hodiny, možná i víc. Ať jsou tedy nemocní uzdraveni, Pane, ať ti lidé vidí, že Ty jsi tu, že jsem to neřekl sám od sebe. To jsi Ty, Pane. A já prosím v Ježíšově jménu. Amen.

²⁴¹ A teď, asi jen deset minut. Já nevím... (dal jsi sem nějaké, nevím, co to bylo?) Billy říkal, že jich několik rozdal. Poprosil jsem ho, aby to dnes ráno udělal. A já jsem přišel jen pár minut předtím, tam dozadu a neměl jsem příležitost se ho zeptat, protože jsem mluvil s bratrem Benem a s nimi tam. Neměl jsem příležitost s ním mluvit. Jen mi řekl, že rozdal nějaké modlitební lístky. Modlitební lístek B, sto... (jeden do sto.) B. No, já věřím, modlitební lístek číslo 1, B. Kdo má B? Můžete...

Pokud se můžete postavit, zvedněte ruku, pokud můžete chodit. Nějaká žena vzadu. Dobře, B, číslo 1, číslo 2, 3, 4, 5, pojdte tudy. A já poprosím ty malé děti, jestli by mohly projít za pódiem a sedly si teď sem. Dobře. No, teď vám řeknu, pošlete je, běžte přímo tam tou uličkou, vy lidé, od jedničky do pětky, projděte tudy a přijdete rovnou sem. Ať ti, kteří jsou tam v té uličce, pokud můžou, pojdte přímo tudy, sem, k jejich sedadlům. Ty malé děti, které tu sedí, pojdte sem, tady, za pódium. A chci, aby ti lidé prošli tudy, abych se za ně mohl pomodlit.

²⁴² No, podívejme se teď. Vidím. Jak jsem volal od jedna až pět, že ano? Jedna, dvě, tři, čtyři, pět. Jedna... Každý, kdo má modlitební lístek jedna až pět, zvedněte ruku, aby bylo vidět, jestli všichni stojí na nohou. Tam je jedna, dvě, tři, čtyři. Jeden mi chybí. Jedna, dvě, tři, čtyři, pět, B. Jste všichni, jedna, dvě, tři, čtyři. Kde je 5 B? Jděte tam dozadu, paní. Dobře, pane, pojdte tudy okolo. Dobře. Jděte rovnou kolem a vraťte se, pět. Šest, sedm, osm, devět, deset. Dobře, B, modlitební lístek šest, sedm, osm, devět, deset. Vidíte, když tohle děláme, pak nás nic neruší. Šest, sedm, osm, devět, deset. No, já mám... myslím. Máte lístek, pane, vy, který tu stojíte? Sedm? Dobře, jděte rovnou tam, běžte s nimi. Já mám jen dva, myslím, že tam. Dobře, šest, sedm, osm, devět, deset, modlitební lístek šest, sedm, osm, devět, deset. Mám jenom dva, tu je... I vy máte jeden, pane? Tak je to. Oni tam jsou. Deset, jedenáct, dvanáct, třináct, čtrnáct, patnáct. No, to by byl jeden, dva, tři, čtyři, pět. Dobře, šestnáct, sedmnáct, osmnáct, devatenáct, dvacet. Jedna, dvě, tři, čtyři. Dobře, dvacet, dvacet jedna, dvacet dva, dvacet tři, dvacet čtyři, dvacet pět. Jedna, dvě, tři, jděte tady kolem, pane, projděte kolem a postavte se do řady, dvacet pět, dvacet pět. Pomozte mu tam, ať jde buď tudy nebo tam, kam chce. Tak

je to, bratře, rovnou tady, oni ti uvolnili cestu. Lidé ti tu uvolnili cestu. Pomozte mu tam někdo, pokud můžete. Ať tu přejde a zařadí se tam do řady. Říkám vám, posadte ho rovnou tam, a když bude vyvoláno jeho číslo, přiveďte ho tam. Rozumíte? Když bude jeho číslo, přiveďte ho do řady. Dobře, myslím, že to je asi tolik, kolik by teď mohlo přijít.

²⁴³ A teď, kolik lidí zde nemá modlitební lístek a důvěřujete, jste si naprosto jistí, že Bůh může uzdravit nemocné? Zvedněte ruku. Věříte tomu? Kolik z vás je tu s... kteří ví, že já o vás nic nevím, nevím o žádné vaší nemoci? Jsou tu teď lidé z mé modlitebny, pro kohokoli z vás cizích, sotva mohu někoho vidět, kromě těch kazatelů. Zrovna tam dole vidím osobu, kterou znám. Nejsem tu tolik, víte, a oni jsou prostě lidé, kteří sem přicházejí odevšad. Kolik zde... Dovolte, abych vám to dokázal. Kolik z vás ví, že já o vás nic nevím? Zvedněte tady ruce.

Vidíte, to je vaše ruka před Bohem, rozumíte. Já o nich nic nevím. No, já nevím, jestli bych mohl takhle zavolat někoho do modlitební řady, koho bych znal, ale já bych stejně nevěděl, kvůli čemu tu oni jsou. Rozumíte, nevěděl bych, kvůli čemu tu jsou.

Lukáš 17:30; Jan 4:12

²⁴⁴ To, co se snažím dělat, je to, dovést vás do toho, abyste to viděli, sledujte: „Skutky, které dělám já, budete také dělat vy.“ Věříte tomu? Věříte, že On to Slovo potvrzuje? Dobře. Řekl, že zjeví samého sebe na konci tohoto církevního věku jako Syna člověka? Kolik z vás tomu věří? A ten svět, že bude vypadat, že bude ve stavu Sodomy a Gomory? Věříte tomu?

²⁴⁵ Billy, co kdybys je nechal přijít tudy? Ano, dobře. Dobře, v pořádku, dobře.

Židům 4:15; Židům 13:8

²⁴⁶ On zjeví na konci věku samého sebe. No, podívejte, uvědomujete si pak, že to je absolutně nemožné? No, jsou tu lidé, kteří stojí v této řadě, které jsem nikdy ve svém životě neviděl, sedí tu lidé, které jsem nikdy neviděl. Ale, pamatujte, Židům 4:15, věřím, že tam bylo řečeno, že: „On je teď Veleknězem, kterého se můžeme dotknout našimi slabostmi.“ Je to pravda? No, když On je Veleknězem, potom je Židům 13:8, pak je: „Tentýž včera, dnes i na věky.“ Je to tak? Tedy, jak On zjeví samého sebe? Jak jsem vám říkal, On vždy mluví skrze své proroky. Vždy posílá poselství před soudem. Všechny tyto věci... On nikdy nemění svůj způsob.

²⁴⁷ On se v Edenské zahradě rozhodl, jak skrze prolitou krev Nevinného, zachrání člověka. On to nikdy nezměnil. My se to snažíme

změnit prostřednictvím vzdělání, babylonskými věžemi, prostřednictvích velkých měst a všemu podobnému. Snažíme se to změnit, jenže to nefunguje. Snažíme se to změnit, že vzděláváme pro Něj svět. Snažíme se to změnit skrze denominační lidi. To nikdy nefungovalo. Je jen jedno místo, kde může člověk náležitě uctívat, pod krví. Vaše denominace vás rozdělí, ale pod krví jste si rovní. On se nikdy nemění.

Židům 4:15; Židům 13:8

248 No, pokud On je neměnným Veleknězem a tím stejným včera, dnes a na věky, pak musí to Slovo dodržet. Ne, protože my jsme řekli, že On to udělal, ale protože On řekl, že to udělá. Rozumíte? No, teď, pokud On to udělá... no, zastavme se na chvíli a popřemýšlejme. Tedy, kolik z vás v této modlitební řadě ví, že já o vás nevím ani jednu věc, vaši nemoc? Potom zvedněte ruku, vy víte, co já... kolik z vás v této modlitební řadě ví, že vás dokonce ani neznám? Zvedněte ruce.

249 Pohledte, tam v obecnstvu, vidíte. No, vy tam, vy tu nemusíte být, jen se dotkněte Jeho roucha. Jen promluvte, řekněte: „Pane Ježíši, já Ti věřím.“ Řekněte teď: „Věřím tomu. A věřím, že Ty můžeš bratrovi Branhamovi zjevit, protože...”

Židům 13:8

250 No, ne, že je to bratr Branham, on je jen obyčejný člověk. A zřejmě, pokud vytržení nastane dnes ráno... Přemýšlíte o vytržení? Pokud vytržení nastane dnes ráno, říkám to v pokoře, že bezpochyby polovina tohohle shromáždění, jestliže bychom šli podle hodnosti, podle toho, kde bychom měli být, polovina z vás by šla přede mnou. To je pravda. Já nejsem... Pohledte na tu zodpovědnost, kterou mám a jak uvolněně se ji zhošťuji. Když si uvědomuju, co já o Něm vím, jsem neužitečný Kristův služebník, a pak, žiju tím způsobem, jakým žiju; ne nemravným, ne nečistým, nic takového, Bůh ví, že je to pravda. Rozumíte? Snažím se žít správně, ale připadám si, jako bych nedokázal tuto věc prosadit. Kdyby to byl možná někdo vysoce vzdělaný, nebo něco, oni by to mohli do těch lidí dostat. Ale pak si někteří myslí, všichni lidé to přesto nepochopí. Rozumíte? Vidíte? Rozumíte, On ví, co dělá. A tak já se jen poroučím Jemu a říkám: „Pane, jsem ve Tvých rukou, konej se mnou, jak uznáš za vhodné.“ No, pokud je Ježíš Kristus tentýž včera, dnes a na věky...

251 No, tuším, že tu ženu znám. Nemohu si vzpomenout, kdo ona je, ale znám ji. Nějak ji znám. Ale, viděl jsem její tvář, ale právě teď nevím, kdo ona je. Ale nějak ji znám. Znáte mě? Aha. Pomyslel jsem si, když jsem se díval na její tvář, myslel jsem, že ji znám, ale nemůžu říct, kdo

ona je. Ale věřím, že ona... Není váš manžel... nejste ta žena, která pracuje v... Její manžel pracuje v Sedm — Sedm — Sedm... nebo Sedm-jedenáct, nebo něco takového, v New Albany. Paní Aganová, je to tak. No, byla jste tu a přišla jste do modlitebny. Royi, je to ta, ke které jsme jednou šli na... Je to — je to ta z toho kopce? Jak? Její sestra. To bylo, to je jako, rozumíte? Vzpomínám si, Roy a já jsme projížděli kolem a on připomněl to jméno a Pán mě tam nahoru poslal a tu ženu uzdravil rovnou tam. Ano, opravdu, právě jsem si vzpomněl.

252 No, ale vědět, co s vámi není v pořádku, nemám tušení. Vy to víte. Ale když jí Pán Ježíš řekne něco, co udělala, anebo má nějaké finanční problémy. Možná ona a její manžel měli nějaký problém, možná její děti, možná jedno z dětí, pokud děti má, já nevím. Ale pokud je má, možná některé z jejich dětí utíkají pryč. Možná tu stojí, aby se ohledně toho něco dozvěděla. Já nevím. Nemohu vám říct. Ale On ví. Rozumíte? Chápete?

2. Korintským 12:9

253 Poslouchejte, pochopte to teď opravdu správně. Nikdy předtím jsem to nikdy před posluchači neřekl, ale cítím se být veden, abych to teď řekl. Co je slovo? Je to vyjádřená myšlenka. No, jak mohu vyjádřit její myšlenku, nebo jak jí mohu vyjádřit, co je její myšlenka. Bude to muset být nějaká myšlenka, která je předložena, a ona to nemůže udělat. A tak já musím vyjádřit Jeho myšlenku, a pokud je to správné, pokud je to Boží myšlenka, to bude správné; pokud to Boží myšlenka nebude, pak to správné nebude, ona to bude vědět, ty to budeš vědět, všichni to budou vědět. Rozumíte, neexistuje způsob, jak to obejít. Musí to být buď Bůh, anebo to Bůh není. Jeho milost je postačující. Teď věřte, všichni teď.

254 Kolik z vás bude věřit? Dobře, možná jste nikdy předtím neviděli jedno z těchto shromáždění, ale budete věřit, pokud Bůh něco udělá? A pak, teď vy tam, vy, kteří nebudete v modlitební řadě, modlete se také, rozumíte. Anebo také, pokud přicházíte v modlitbě, nestarám se, kdo jste, jen se modlete.

Židům 4:12

255 Pane Ježíši, zabral jsem teď hodně času, ale je to Tvá služba, Pane. A po lidsky jsem to udělal všechno tak, jak jsem to jen udělat mohl, ale Ty jsi Bůh, ten zbytek je teď ve Tvých rukou, Otče. Ať je známo, že Ty jsi Bůh a Tvé Slovo je pravda. Dokaž své Slovo, Pane, v tom posledním dni, kdy Syn člověka bude zjeven. Jak On se dal poznat? On byl Slovem. Čím je Slovo? Rozpoznávač myšlenek a záměru srdce. On rozeznal jejich myšlenky, řekl Petrovi, Janovi, Natanaelovi, ženě u

studny, a všem ostatním, to, kdy oni přijdou, věděl, že ta malá dívka usnula, nebyla mrtvá. Modlím se, Bože, abys dnes použil naše pokorné stánky, tohoto zemského přebývání, aby ses mohl dát poznat. Skrze jméno Ježíše Krista. Amen.

256 No, pokud jde o uzdravení, já uzdravit nemohu, však víte. „Co je dar, bratře Branham, něco, co si vezmeš?“ Ne, je to něco, že víte, jak ustoupit z cesty. Rozumíte? Tak dlouho, jak jste tam, to nikdy fungovat nebude. Wiliam Branham je ten největší nepřítel, jakého mám. Rozumíte? Ale když ho odstraním z cesty, chápete, potom může Ježíš Kristus to tělo použít. Rozumíte? Vidíte teď, přistupuji k té ženě. Co teď? Řekni teď, jestli byla nemocná.

257 No, je tu paní, která má svoji končetinu položenou na židli. No, jestliže já... pokud by byl Ježíš tady a sestoupil dolů a položil Svě ruce na tu ženu, ta končetina by se uzdravila. O tom není pochyb. Ale, víte, my jsme lidské bytosti se špinavýma rukama. Jeho ruce jsou svaté, Bůh Ho potvrdil. On byl Slovem. Věříte tomu? Jistě, On vůbec nepochyboval. On by na ni položil ruce a řekl: „Dcero, buď zdravá,“ a ona by se uzdravila. Ale pak, On pověřil nás, abychom dělali totéž. Myslím, že to jasně dokázal.

Marek 16:18

258 No, co kdyby mi dal vidění a řekl této ženě, aby něco udělala? Dobře, já pak věřím, že pokud bych na ni vložil ruce, ona by se uzdravila. Věříte tomu? Ale co kdyby to vidění nedal? Co by to vidění způsobilo? Jen by mi dalo víru. Předal mi Svou víru, tu neviditelnou Boží moc. Rozumíte? Tak, jako vy, jeden každý z vás by zemřel rovnou v té chvíli, nikdy byste neviděli vaše... jak opouštíte vaše tělo. Všechny vaše duchovní schopnosti, všechno to, co jste, by odešlo, ale vy byste to nikdy neviděli, jak to odchází. Chápete? Bylo by to... Ta síla, která způsobuje pohyb mých rukou, to je nějaká síla, že ano? Ta síla, která způsobuje, že přemýšlím, síla, která způsobuje, že kážu, ta síla, která způsobuje, že žiju, dělám, tatáž, která motivuje toto tělo, ho opustí, a vy nevidíte, že ta síla odchází. Je to neviditelná síla. A tak je to s vírou! Nenechte si to ujít. Víra! A Ježíš řekl: „Budou vkládat ruce na nemocné.“ No vidíte, pokud bych šel a měl vidění a vložil na ni ruce, věřím, že ona se uzdraví, protože jsem spatřil vidění, moje důvěra je v tom vidění.

Jenže co se Slovem? Vkládám na ni ruce s toutéž vírou. To vidění je dáno jen na to, aby to motivovalo moji víru a vaši víru. S tou stejnou vírou bez vidění, to funguje zrovna tak. Některým lidem je dána velká

víra. Někteří takový druh víry nemají, jsou jim dána vidění, aby jim takovou víru dodala. Rozumíte? Tudiž vidíte, to budou stále ty špinavé ruce, bude to tatáž osoba, ale budou na ni vloženy jenom ruce.

259 Ať na ni teď Duch svatý potvrdí svoji přítomnost, potvrdí své Slovo, které zaslíbil. No, zapomněl jsem, jak se jmenujete. Jak se jmenujete? Aganová. No, On by mi to mohl, pokud by chtěl říct, víte, ale já to jenom říkám, já vím, že vás znám. No, přistupte sem trochu blíž, jen na chvíli, jsou tu lidé, kteří tu stojí a modlí se, rozumíte.

To je... No, paní Aganová, jestliže jsem Kristův služebník a kázal jsem Slovo, o kterém věřím, že je pravda, věříte tomu? [Paní Aganová říká: „Ano.“] Věříte tomu. No, pokud máte nějakou potřebu, já bych vám to nemohl dát, protože to nemám, abych vám to dal; možná je to trochu peněz, nebo něco, nebo bych mohl jít a promluvit s vaším manželem nebo s dětmi nebo vašimi milovanými, nebo tak něco, to bych mohl. Ale pokud byste potřebovala uzdravení, to bych vám dát nemohl, to už je vykoupeno. Ale skrze dar bych mohl způsobit, že byste to poznala, pokud byste měla víru, že už je to vykoupeno, protože Ten, který to vykoupil, Ten jediný, v koho můžete věřit, je Syn Boží. Ten Vykupitel stojí tady. Rozumíte? Souhlasí to? Ten Vykupitel je tu.

Jan 14:14

260 No, vy mě znáte jako bratra, kazatele, a já vás znám jako sestru. My Ho známe jako Boha. Tedy, jestliže ta neviditelná Osoba, prostřednictvím toho daru, který mám, způsobí, abych se odstranil z cesty, ona mi může říct, povědět vám skrze mě, má ústa, rozumíte... No, když se modlím, Bůh se na mě nedívá, slyší můj hlas skrze Ježíšovu krev. Rozumíte, On se na mě nedívá, slyší můj hlas. A ta krev je tam na to, aby reprezentovala to, za co prosím. Rozumíte? Potom slyší můj hlas, ale vidí jenom tu krev. Rozumíte, On mne nevidí, a tak já nemohu být špinavý, pokud jsem pod Jeho krví. Ta krev očišťuje. Vidíte, On je tím nárazníkem mezi mnou a Bohem a zaslíbil: „Proste Otce o cokoliv, Já to udělám.“ Věříte, že to je pravda?

261 No, jestliže každý... vypadá to... Sledujte, co se teď děje? Podívejte, tady přichází jantarové Světlo, rotuje.

262 No, ona by to nemohla ukrýt, i kdyby byla donucená. Ne, ne. Vy jste tu kvůli následkům toho, co vás potkalo. Měla jste zápal plic a byla jste v nemocnici. Byla jste pod kyslíkovým stanem. Trpíte následky z toho. Budete v pořádku. Ježíš Kristus vás uzdraví. Jděte, věřte tomu, sestro Aganová. Položím na vás v Ježíšovu jménu ruce. Ať vás Bůh žehná, sestro. Běžte, buďte teď šťastná, nepochybujte o tom, co On

řekl.

Marek 16:17, 18

263 Jak se máš, sestro? Nemyslím, že tě znám. Jsme si cizí. No, tady je žena, kterou neznám. Neznám tě. Nemám tě, jak znát. Ale věříš, že Bůh by mi to mohl zjevit skrze své Slovo, rozumíš, protože On to zaslíbil? Věříš, že by mi mohl něco o tobě povědět? A to by způsobilo, že bys to přijala, je to tak, věděla bys, že jsem to nebyl já, tvůj bratr, ale že to byl On, tvůj Spasitel.

Věříš tomu? Čekáš na operaci. Bylo ti řečeno, že musíš jít na operaci. Věříš, že On mi může říci, kvůli čemu ta operace je? Je to v žaludku a ve střevech. Je to přesně tak. Chceš tomu uniknout. Věříš teď, když je tu tento Duch, Duch Kristův je všude kolem nás, a je na mně? Víš, něco ti to muselo povědět, protože já tě neznám. Věříš skrze položení rukou, to přenese tu víru, kterou já věřím s tebou, s tvou vírou a před Bohem, naším Otcem, že budeš uzdravená? Pak, Pane Ježíši, v poslušnosti Tvých příkazů, když jsi řekl: „Tato znamení budou následovat ty, kteří věří. Když položí ruce na nemocné, budou uzdravení,“ ať je naše sestra uzdravena ke slávě Boží; v Ježíšově jménu. Amen. Jdi domů, prostě na to zapomeň, rozumíš, jdi dál a věř tomu z celého svého srdce.

Jan 4:7

264 Dobrý den. Říkám to jen proto, abych se zkontaktoval s vaším duchem, paní. A tak, jak to udělal Ježíš u té studny, řekl: „Dej mi napít.“ No, nemyslím si... Netuším, že bych vás někdy viděl, myslím, že se neznáme. Je to tak? Pokud je to tak, zvedněte ruku, tak, aby vás obecenstvo mohlo vidět. Já tu paní neznám.

Marek 16:18; Jan 14:12; Zjevení 1:18

265 Toto je pravé uzdravení, je to pravá víra, opravdové Písmo, neposkrvněné Slovo Boží projeveno a dokázáno, že On není mrtvý. On žije navěky. „A ten, kdo věří ve mne, skutky, které dělám já, bude dělat také, a tento věřící položí ruce na nemocné a oni se uzdraví.“ Ó, jak o tom můžete pochybovat? Vidíte? No, On věděl, kdo bude a kdo ne, já to nevím. To je na Něm.

266 Ale teď, pokud je tato paní cizí, já ji neznám, nikdy v životě jsem ji neviděl. Je to mladá žena, mnohem mladší než já. Ale já jsem ji nikdy neviděl. A ona je tu za určitým účelem. Věříte, paní, že tyto věci, které jsem vyučoval z Bible, jsou pravda? Věříte, že jsou pravdivé? A přijímáte to, ne že já jsem to řekl, ale protože to řekl Bůh?

267 Věříte, že žijeme v posledních dnech, kdy má být zjeven Syn člověka? To bude celé to Slovo, které je shromažďováno skrze Luthera,

Wesleye, baptisty, a těch všech a letniční, všechno shromážděno až k tomu zjevení, co to všechno bylo. Ten sedmý anděl měl otevřít to tajemství šesti pečeti. To všechno je shromážděno v tom Synu člověka, plnost Jeho času přišla do plnosti Jeho Slova, aby projevila plnost Jeho těla. To je to Slovo, pak je to mluvené Slovo, projeveno skrze Slovo, zjevené Slovo.

²⁶⁸ No, pokud mi Bůh může povědět, jaký je váš problém... On vás stvořil, On o vás ví všechno. A jestliže to může zjevit... vypadáte jako zdravá osoba. Ale pokud On mi to může zjevit, poznáte, jestli je to pravda nebo ne. Přijímáte to? No, podívejte se přímo na mě. Samozřejmě že nosíte brýle, musela jste je nosit. Ale popravdě to není to, kvůli čemu jste tu. Mohu vidět, že se to pohnulo rovnou dozadu, rozumíte. Vy tu jste kvůli krevní sraženině. Rozumíte? Vidíte? Věříte, že On mi může říct, kde ony jsou? Ve vašich nohou.

Věříte, že to je Bůh, který to dělá? Věříte, že mi může Bůh o vás povědět víc? Hmm? Pokud shromáždění... Vy jste cizí a já jen... chvíli s vámi mluvím. Věříte, že On může, věříte, že mi může říct, odkud jste? Vy jste z Gary, z Indiany. Věříte, že On mi může říct, kdo jste? Paní Ogdenová. Je to pravda. Jděte teď ve jménu Ježíše Krista domů a uzdravte se.

²⁶⁹ Jak se máš? I my se neznáme. Neznám tě, vid'. Ale věříš, že mi Pán Ježíš může odhalit tvé trápení? [Sestra říká: „Já to vím.“] Ty to víš. To je velmi dobré. Děkuji ti, sestro. Tedy, jestliže to víš, potom bude ta kýla v pořádku. Ty máš na boku nádor. Je to pravda nebo ne? Chceš, abych ti řekl, na kterém boku? Je na pravé straně. Je to přesně tak. Teď jdi svou cestou, věř tomu a uzdravíš se.

²⁷⁰ Věříte? Absolutně, to je pravda. Věříte, že Syn Boží, Syn člověka sestoupil v průběhu věků dolů, tak, jak to zaslíbil? Ale, jen, věříte, že svět je ve stavu Sodomy, připravený, aby byl zničený ohněm, jako Sodoma? Pamatujte, sodomité byli pohané. Ale tam dole v Sodomě byli nějací spravedliví lidé. Bůh poslal posla, aby je vyvolal; někteří z nich vyšli, někteří ne, většina z nich tam zůstala. Avšak byla tam skupina, která seděla tam na hoře, Abraham, a přišel k němu Posel, aby mu ukázal, co se mělo stát. On ale v tom neměl být. Ale pak, ten svět je dnes v tomtéž stavu a Ježíš Kristus je Syn Boží, Syn člověka, Syn Davidův a On přišel, aby projevila sám sebe.

²⁷¹ Právě jsem si všimnul, že se s tou ženou něco děje. Ona je tu kvůli určité důležité věci. Ona tu není kvůli nemoci. Víte, na co se mě chce zeptat? „Vlož na ni ruce, ona přijme křest Duchem svatým.“

Vidíte? Není to tak? Zvedněte ruku, jestli je to tak? Vidíte? Rozumíte, ona má velkou věc. Drahý nebeský Otče, dej tomuto Tvému dítěti touhu jejího srdce, ať ona přijme křest Duchem svatým. Ať to dostane. Amen. Vy Ho obdržíte. Bůh vás žehnej.

Marek 9:23

272 Věříte? A co vy tam, věříte také? Pokud můžete věřit, všechno je možné. Vypadáte, co se toho týče velice upřímně, věříte, že ta krevní sraženina může zmizet? Vy, co sedíte tam v té zelené košili. Zvedněte ruku, pokud věříte, že to odejde, že to zmizí. Nikdy v životě jsem toho člověka neviděl, pro mě je to úplně cizí člověk. Nikdy jsem ho neviděl.

273 Věříte tomu, vy ostatní v publiku? No, nevidíte, že to musí být On?

274 Rakovina není pro Boha těžká věc, aby ji uzdravil. On to může uzdravit, může? Věříte, že může? Dobře, potom jděte, přijměte to ve jménu Ježíše Krista. Jenom věřte z celého svého srdce.

275 Bud' zdravá, miláčku. Víš, že Ježíš prolil Svoji krev, aby tvá krev mohla být v pořádku? Věříš tomu? Drahý Bože, žehnám tomuto dítěti a ať má transfúzi z Golgoty. Vezmi pryč všechn ten cukr, Pane, a ať je zdravá v Ježíšově jménu. Ať tě Bůh žehná.

276 Dobrý den. Věříš, že On může ta záda uzdravit a dát to do pořádku? [Bratr říká: „Vím, že může.“] Dobře, jdi, věř tomu, měj víru. Jen vložím na tebe ruce, tak, abys mohl věřit. Ať tě Bůh žehná, bratře.

277 Věříš, On stvořil potravu k jídlu, stvořil žaludek, aby to strávil. A když není něco v tom žaludku v pořádku, On je Jeho lékařem. Věříš tomu? Dobře. To je všechno, co musíš vědět, věř z celého svého srdce.

278 Ty jsi měla totéž, jen jdi dál a věř také z celého svého srdce.

279 Dobře, přiveďte tu dámu. Dobrý den. Pěkná malá dívka, ona je moc mladá na to, aby měla ženské problémy. Věříš, že Ježíš tě z toho uzdraví? Drahý Bože, tato malá dívka, zapřísahám toho nepřítele v přítomnosti Ježíše Krista, ať ji tu opustí, ať je zdravá, v Ježíšově jménu, amen. Bud' požehnaná, budeš v pořádku.

Marek 9:23

280 Věříš? Teď, tmavý stín se pohybuje, smrt. Rakovina není... Bůh může uzdravit rakovinu a dát tě do pořádku. Věříš tomu z celého svého srdce? Věříš, že On tě z toho uzdraví? Ve jménu Ježíše Krista zapřísahám tuto prokletou věc, pod těmi zkříženými rybami, ať to Kristův kříž odstraní. Ať to odejde ve jménu Ježíše Krista. Nepochybuj,

věř, věř z celého svého srdce. Amen. Pokud můžeš věřit, všechno je možné.

281 Jak se máš? Samozřejmě, tvoje artritida, pokud věříš, to tě opustí a ty budeš uzdravená. Věříš tomu, že se to stane, tak, že budeš moci znovu chodit a že všechno bude v pořádku? Ať Pán žehná tuto drahou sestru a uzdraví ji v Ježíšovu jménu. Jdi, věř z celého svého srdce.

282 Věříš, že totéž se může stát i tobě? No, já věřím, že musí. Pokud věříš, že jsi uzdravený právě teď. Já osobně věřím, že tě to opustilo. Ve jménu Ježíše Krista, ať náš bratr jde a je normální, zdravý, ke slávě Boží. Amen.

283 Konečně se to stalo. Ty, který tam sedíš, pláčeš, věříš, že ty hemeroidy tě opustí? On zůstal přímo tu, až do poslední půlhodiny, vypadalo to, jako by tu stál, přímo přede mnou, on stojí přímo za tímto mužem. Ty jsi věřil, že? Věříš z celého svého srdce, a můžeš jít zpátky do Texasu a být zdravý. Nikdy ve svém životě jsem toho člověka neviděl.

284 Věříš, že ty kříže budou v pořádku, a ty budeš připravená na uzdravení? Pane Ježíši, dotkni se té maličké a uzdrav ji ve jménu Ježíše Krista. Amen. Věř tomu z celého svého srdce.

285 Teď, když se ten Duch přibližuje, je po celé budově. Těžko říct, odkud to mohlo přijít, jsi nervózní. Dovol, abych ti něco ukázal. Kolik z vás, je tam nervózních, zvedněte ruce. Vidíte, těžko říci, kdo je kdo. Ale Bůh o tom ví všechno, všechna vaše přání. Zkoušela jsi usilovně všechno, abys to přemohla. Snažila ses v životě vzdát se mnohých věcí a chceš sloužit Bohu se vším, co v tobě je. Vypadá to, že vždy je něco, co tě od toho drží. Věříš, že se to stane hned teď, dnes ráno, že budeš od těchto věcí osvobozena? Budeš tomu věřit?

286 Náš nebeský Otče, aby ti ostatní mohli vidět, že Ty jsi Kristus, Syn Boží, uzdrav tuto drahou ženu, která tu stojí, Otče, utiš ji. My všichni víme, co ji trápí, Pane, a my prosíme, abys ji uzdravil. Když na ni kladu ruce s veškerou vírou, právě teď na mě zaútočil satan únavou, jsem přetažený, jsem na tom špatně s nervy. Satane, opušť ji. Vkládám na ni ruce, se vsí vírou, jakou mám, opušť ji v Ježíšově jménu. Jdi, a věř s vírou v Něj. To je to, co jsi chtěla, abych udělal.

287 Já tě neznám, jsi mi cizí. Ta kýla, jestli budeš věřit, bude v pořádku. A další věc, máš artritidu. Pokud věříš, budeš zdravý. Tvůj problém se zády tě opustil. Jdi a věř.

288 Věříš z celého svého srdce? Teď, mnozí... To už jsou všichni v té řadě? Je ještě někdo, kdo má jít do řady? Vy všichni projděte tudy, tak, abych mohl klást ruce na nemocné. Skloňme na chvíli naše hlavy, je už po jedné hodině. Drahý Bože, kladu ruce na moji sestru, zatímco je tady pomazání Ducha svatého. Uzdrav ji v Ježíšovu jménu. Drahý nebeský Otče, kladu ruce na mého bratra... [Prázdné místo na pásku. Bratr Branham pokračuje v modlitbě za nemocné.]... věříte?

289 Ó, za tebe nebylo modleno, bratře? [Prázdné místo na pásku.]... bratr, víte, co udělal? On je starý lovec jelenů. Řekl, že má pušku, s kterou vždy lovil jeleny, řekl, že teď už je příliš starý na to, aby se vydal na lov. Chtěl tu pušku přinést a dát mi ji. Amen. Řekněme: „Chvála Pánovi.“

Miluji Ho. (Nezapomeňte vaše malé otázky, položte je tady. Pokud je nemáte dnes, přineste je ve středu nebo v neděli.)

... protože On dřív miloval mě

a vykoupil... (Byli jste všichni v modlitební řadě, v modlitební řadě?) *... spasení mé na Golgotě.*

Zjevení 1:18

290 Pomyslete, jak On je k nám něžný. Jen pomyslete, On dokazuje své Slovo! Rozumíte? No, podívejte, pokud bych mohl já uzdravit, to by bylo jiné, rozumíte, ale On je ten, který to už udělal. Rozumíte? A tak On jen potvrzuje svoji přítomnost tady: „Já jsem ten, který byl mrtvý, a jsem živý na věky.“ Nikdy neexistoval takový člověk, jako On. On byl úplně člověkem. On byl Bůh. Rozumíte? Nikdy neexistoval takový člověk, který žil tak, jak žil On. Nikdy se člověk nenarodil tak, jak se On narodil. Nikdy neexistoval takový člověk, který by mohl udělat to, co... jako, co On udělal. Nikdy neexistoval takový člověk, který zemřel tak, jak zemřel On. Nikdy neexistoval takový člověk, který vstal tak z mrtvých, jak vstal On. „Ó,“ řeknete: „Počkej, bratře Branhamo, i jiní byli vzkříšení z mrtvých.“ Ano, jenže oni znovu zemřeli. Ale On je živý navěky. Rozumíte? Nikdy člověk nevstal, tak jak vstal On. On vstal z mrtvých, navěky.

291 [Bratr Branham si pobrukuje „Miluji Ho“ Zazpívejme Mu to.]

Miluji Ho, miluji Ho,

protože On dřív miloval mě

a vykoupil spasení mé na Golgotě.

²⁹² Skloňme jen naše hlavy. Pane Ježíši, já miluji tento lid. A já je tu dlouho držím, Pane, neměl jsem to v úmyslu. Ale mnozí z nich tu čekají s malými dětmi, ony jsou hladové, nechápou to. Ale jen tu sedí, protože ví, že člověk nemůže žít, jen Slovem Božím. A pak, když je to Slovo vysloveno a oznámeno, projeveno, dokázáno, potom oni ví, že to můžeš být jedině Ty. Prosím, za každého z nich. Požehnej je, Otče. Ať jsou zdraví a silní na tu cestu, která leží před námi. Požehnej je v průběhu týdne. A pokud je Tvá vůle, Pane, abychom se tu mohli znovu setkat příští neděli, příští sabat, přijít sem a uctívat, prosím, Bože, abys je Ty posilnil. Někteří možná ne, zatímco jiní budou muset jít do svých domovů v různých částech země, možno přes moře nebo mimo Spojené státy. Prosím, abys byl s nimi a pomohl jim. Kéž bychom se jednou setkali u Ježíšových nohou. Dej to, Otče. Pomoz nám teď, když milujeme jeden druhého a věříme v Tebe a doufáme, že jednoho dne to pouto, které teď svazuje naše srdce spolu, bude tím věčným provazem, dovol nám žít v tomto městě do čtverce, po celou věčnost. V Ježíšově jménu. Amen. Dobře.

*Vezmi jméno Ježíš s sebou,
Dítě... (Potřeste si teď jeden s druhým rukou) ...
žalu a bolesti,
ono ti dá radost... (Otočte se a potřeste si rukou
s někým kolem, řekněte: „Jsem šťastný, že jsem
tu dnes ráno s tebou.“)
vezmi ho, kamkoli jdeš.*

*Vzácné jméno, ó, jak sladké! (Ať tě Bůh žehná...)
Naděje země a radost nebe;
vzácné jméno, ó, jak sladké!
Naděje země a radost nebe!
(Teď, poslouchajte teď toto, zpívejte to teď
takhle:)*

*Vezmi jméno Ježíš s sebou
jako štít před každou léčkou,
(Poslouchajte teď pozorně.)
když se kolem tebe hromadí pokušení,
(Co dělat?)
jen zašeptej to svaté jméno v modlitbě.*

Vzácné jméno, (Vzácné jméno), ó, jak sladké!

*Naděje země a radost nebe;
Vzácné jméno! Ó, jak sladké!*